

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
7 лютого 2013 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Більшість запропонувала меморандум про взаєморозуміння** *Сергій Мюлер, "Голос України"*3
- Про це розповіли представники опозиції після вчорашньої наради лідерів фракцій у Голови Верховної Ради В.Рибача. А порозуміння стосовно особистого голосування вчора так і не досягли.
- Блокадний парламентград** *"Україна молода"*4
- «Це, звичайно, цікава пропозиція — виконувати Конституцію України, — поглузував А.Яценюк. — Вони наголошують на тому, що потрібна модернізація системи «Рада», потрібна «Рада-4», яка коштуватиме, до речі, близько 15 мільйонів гривень».
- Не кнопкой единой** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*5
- В Партии регионов придумали вариант выхода из очередного парламентского кризиса. Депутатам "Батькивщины", УДАРа и "Свободы" предложено подписать меморандум "О взаимодействии депутатских фракций". Провластные депутаты обязуются обеспечить персональное голосование, но без введения в действие сенсорной кнопки в системе "Рада-3". "Регионалы" также предлагают установить два дня для голосований — вторник и четверг.
- ...Там три гетьмани Дмитро Лиховій,** *"Україна молода"*7
- Заява О.Донія про «гру в піддавки», виголошена на засіданні опозиційних фракцій минулого четверга, була хоч і неприємною для лідерів «системної опозиції», але мала під собою певні підстави. Що б там не казали про сваволю спікера В.Рибача, а частина підписів за скликання позачергової сесії справді була підроблена, і енна кількість заможних опозиціонерів дійсно перебувала на закордонних курортах.
- Олег Царев: «Правда и факты не зависят от суммы гонорара адвоката Власенко»** *"Комсомольская правда в Украине"*10
- "Обращаю внимание адвоката Власенко на то, что все документы относительно решения суда в Гамбурге есть в открытом доступе - как на языке оригинала, так и в переводе на украинский и русский языки. Потому, как ни горька правда, факты остаются фактами. Иск отклонен, судебные издержки платит все равно придется".
- УДАР замахнувся на президентские привилегии** *Иван Тяжлов, "КоммерсантЪ" (Украина)*10
- Вчера народные депутаты П.Розенко, И.Герашенко, А.Мочков, Р.Павленко и Н.Агафонова внесли в Верховную Раду проект постановления "Об отмене необоснованных привилегий Председателя Верховной Рады и Президента Украины".

Наказано — представляти! Микола Семена, «День»,10

М.Джемільов: «Рада в такому складі нічого спільного з вирішенням проблем кримських татар не має. Це підготовка до 2015-го року, спроба, щоб хоча б частину кримських татар таким шляхом — шляхом тиску — повернути на свій бік. З тим, щоб якась кількість голосів від кримських татар теж була. Але ці потуги нічого доброго не принесуть — ні Президентів, ні кримськотатарському народові ... Представник кримських татар має «обиратися, а не призначатися», тому Курултай кримськотатарського народу прийняв ухвалу не брати участі «в цій комедії».

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Віталій Кличко хоче протестувати "Раду-3" разом із журналістами *Gazeta.ua*...13

"Якщо "Рада-3" перебуває у незадовільному стані і справді неможливо запровадити сенсорну кнопку, як сьогодні кажуть, то тоді систему для голосування треба вимкнути. А поки йтиме розробка нової, депутати повинні голосувати особисто іншими способами, передбаченими регламентами - тобто руками чи бюлетенями. Ми готові, щоб парламент працював вже сьогодні. Це був би простий та чесний алгоритм роботи Ради".

Європа сдає Тимошенко. Немія перестаралася? *Главком*14

В итоге в судьбе Тимошенко никакого улучшения не наступило. К тому же, оппозиция стала жертвой своеобразного дуализма: с одной стороны, она продолжала безапелляционно сетовать за евроинтеграцию, с другой – призывала европейцев не иметь дела с властью, которая продвигала эту интеграцию. И из этой логической ловушки теперь очень сложно выкарабкиваться.

Раз мэр Порошенко *Главком*.....16

Описанная в общих чертах ситуация в столице наталкивает Президента и близкий круг его общения на несколько вопросов, ключевые из которых - «А проводит ли выборы вообще?» и «Кто возьмет на себя ответственность за столицу?». Причем, ответ на первый будет найден лишь после решения второго.

Вадим Колесніченко: «Ю.Тимошенко потрібно щоб досудове провадження не закінчилося» *Українські Національні Новини*21

Нардеп від Партії регіонів В.Колесніченко вважає, що Ю.Тимошенко не братиме участь у відеоконференціях і особисто до суду не приїде. Він впевнений, все, що говорить засуджена экс-прем'єр - це політичні виверти.

Справи партії Тимошенко. Хто копає під "Батьківщину" *Українська правда*.....23

Українська влада продовжує чавити опозицію. Разом зі "справою Є.Щербаня" проти самої Ю.Тимошенко, розвивається кампанія й проти найближчого оточення экс-прем'єра. Її емісар на Заході Г.Неміря тепер ходить на допити з приводу джерел фінансування партії "Батьківщина". Проблеми для нього допомогла створити людина, яка близька до групи колишнього соратника самої Тимошенко А.Портнова та є адвокатом колишніх партнерів П.Лазаренка.

БЛОГИ

Леся Оробець: «Запасайтесь таблетками, співвітчизники» *pravda.com.ua*.....27

Неповний місяць залишився до катастрофи в сфері доступу українців до якісних медичних препаратів. Із 1 березня набуває чинності ліцензування імпорту лікарських засобів. При цьому досі не затверджені ні уповноважений орган, ні відповідні ліцензійні умови.

Арсен Аваков: Смывает... *pravda.com.ua*29

Наш новый еврофутбольный асфальт смывает талый снег! Нашу, понимаешь, гордость смывает. И вот сейчас в новостях по ТВ услышал объяснение. Азаров разъяснил. Доходчиво, как всегда, нашел виноватых. И вы не поверите – это не "папередники" – это погода необычная виновата.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховна Рада так і не змогла розпочати роботу УТ-1, Підсумки дня	29
Опозиція продовжує блокувати роботу Верховної Ради ICTV, Факти	31
В Верховній Раді вже 7 законопроектів о персональному голосуванні депутатів ТРК "Україна", События	33
Пропажа у Верховній Раді Інтер, Подробности	33
Другий день триває блокування опозиціонерами ВР 5 канал, Час новин	33
Володимир Ар'єв: «Штефана Фюле намагаються знов обдурити» Радіо Свобода	35

Друковані видання**Більшість запропонувала меморандум про взаєморозуміння
Сергій Мюлер, "Голос України"**

Про це розповіли представники опозиції після вчорашньої наради лідерів фракцій у Голови Верховної Ради Володимира Рибака. А порозуміння стосовно особистого голосування вчора так і не досягли.

Ще у ніч з вівторка на середу блокувати трибуну Верховної Ради залишилися тільки народні депутати від фракції «УДАР». Вони чергували по-змінно. Серед них був і їхній лідер Віталій Кличко, а також п'ятеро жінок: Наталія Агафонова, Ольга Белькова, Марія Матіос, Наталія Новак та Марія Іонова. Зранку до ударівців приєднались парламентарії з фракцій «Батьківщина» і «Свобода». На дев'яту годину ранку в сесійній залі перебувало близько 20 опозиціонерів. Входи до президії було заблоковано. Згодом почали підтягуватися на свої робочі місця представники Партії регіонів і комуністів.

Народні депутати від «УДАРу» знову прийшли у червоних регланах з написом «Голосуй особисто», а руки деяких парламентаріїв від «Батьківщини» було перев'язано жовто-блакитною стрічкою.

Представники опозиції в коментарях журналістам неодноразово наголошували, що вони не мають наміру відступати від своєї вимоги стосовно персонального голосування і готові до будь-яких дій, зокрема силового протистояння. Водночас у Партії регіонів виключають можливість силового розблокування парламенту. «Ми не будемо цього робити», — запевнив журналістів депутат-регіонал Ярослав Сухий.

У свою чергу голова парламентського Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради Володимир Макеєнко повідомив представникам ЗМІ, що два із шести законопроектів щодо персонального голосування були відкликані їхніми авторами-опозиціонерами. Отож залишилося тільки чотири документи.

Після наради у Голови Верховної Ради лідери опозиційних фракцій повідомили, що, на жаль, порозуміння стосовно особистого голосування не знайдено. Отже, меншість пообіцяла і надалі блокувати трибуну парламенту і не відступати від своїх принципів. Народний депутат Арсеній Яценюк («Батьківщина») зазначив, що меморандум про взаєморозуміння і подальшу роботу в стінах Верховної Ради, яку запропонували регіонали, опозиція ще розгляне.

Також на нараді у керівника парламенту йшлося про розробку системи «Рада-4», яка, за словами А. Яценюка, коштуватиме близько 15 мільйонів доларів.

Щодо права Президента розпустити парламент у випадку, якщо він протягом 30 днів не запрацює, Андрій Мохник («Свобода») наголосив: «Ми звертатимемося до суспільства, журналістів для чинення тиску на Президента, щоб він своє право реалізував і відповідно до Конституції оголосив нові вибори».

Після 14:00 в сесійній залі залишилися лише близько десяти представників фракції партії «УДАР». Народні депутати від «Батьківщини» та «Свободи» вийшли із зали, аби, як повідомив А. Яценюк, взяти участь у нарадах комітетів.

У свою чергу народний депутат Віталій Кличко («УДАР») повідомив, що наступна нарада Голови Верховної Ради з лідерами фракцій відбудеться у четвер о десятій ранку. «Сподіваюсь, що ми вирішимо це принципове питання. Інакше робота парламенту буде заблокована. Ми хочемо працювати без порушень закону. Верховна Рада має стати прикладом дотримання законності», — підкреслив лідер «УДАРу».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=279892>

Блокадний парламентград *"Україна молода"*

Учора Верховна Рада знов не працювала. Хоч у сесійну залу «просочилися» група «регіоналів» та комуністів, та сесію ніхто й не збирався відкривати. Опозиція тримає блокаду і непохитна у своїх вимогах до колег із провладних фракцій та керівництва ВР — забезпечити персональне голосування депутатів.

Про це вчора на брифінгу повідомив лідер «УДАРу» Віталій Кличко, однопартійці якого провели ніч проти 6 лютого у сесійній залі парламенту. «Парламент грає в гру, яку йому нав'язує влада і купка олігархів... Багато депутатів минулого скликання не приходили на роботу жодного разу. А інші, отримуючи вказівки, бігали тиснути кнопки, не вивчивши документів. Дехто з провладних депутатів навіть не знає, за що проголосувала його картка. Ми не будемо грати в цю гру. Ми її зламаємо, — переконаний Кличко. — В парламенті кожен депутат повинен голосувати особисто. Інакше ми трибуну не розблокуємо». «УДАРників» підтримали їхні колеги по опозиції — депутати фракції «Батьківщина» і «Свобода».

Із протилежного табору була спроба розблокувати ситуацію — на нараді у Голови ВР Рибак опозиції запропонували текст меморандуму про порозуміння. Однак опозиція не пристала на таку «мирову» угоду. Чому — намагалися пояснити представники трьох антивладних фракцій на спеціальному брифінгу в кулуарах парламенту, який відразу після наради у спікера провели Арсеній Яценюк, Віталій Кличко і Андрій Мохник. «Це, звичайно, цікава пропозиція — виконувати Конституцію України, — поглузував Яценюк. — Вони наголошують на тому, що потрібна модернізація системи «Рада», потрібна «Рада-4», яка коштуватиме, до речі, близько 15 мільйонів гривень». Заступник голови ВО «Свобода» Андрій Мохник зауважив, що межа компромісу, яку пропонує Партія регіонів — це голосування в окремі дні тижня, — вівторок і четвер. «Ми можемо це розглянути, але якщо не буде сенсорної клавіші, в цьому немає сенсу, — кнопкодавство продовжиться», — впевнений «свободівець».

Журналісти запитали, за якою схемою працюватиме опозиція, якщо протягом дозволених законом 30 днів перемовини з ПР не дадуть результату, а отже, ВР має саморозпуститися? Мохник запевнив, що «Свобода» не боїться розпуску парламенту і навіть сподівається, що Президент скористається цим правом. Позиція Яценюка більш поміркована: «Проблеми будемо вирішувати по мірі їх надходження. Зараз потрібно говорити не про право Президента, а про його обов'язок — забезпечити персональне голосування, тому що Президент не має права підписувати закони, прийняті з порушенням Конституції», — сказав він. Проте провладні фракції проти розпуску парламенту. «Ми такого сценарію найближчим часом не допустимо. Розпуску не буде», — заявив Олександр Єфремов, лідер фракції Партії регіонів. На

своєму брифінгу, який відбувся кілька годин потому, Єфремов заявив, що його фракція 7 лютого прийде в парламент, і «депутати будуть готові конструктивно працювати».

Тим часом у ніч на четвер опозиційні депутати знову вирішили провести в парламенті.

Трудова вахта: Як не спалося?

Нічне чергування у ВР «УДАРівці» здійснювали технічно — групами по 6 годин кожна. Ночували в парламенті тільки чоловіки, жінок-депутаток відпустили по домівках. «Час минув досить швидко в обміні думками, в соцмережах. Говорили про законопроекти, про внутрішньо-партійні справи, про те, що робиться в державі. Ніхто навіть не спав. В основному всі були бадьорими і рішучими, — розповів «УМ» член «УДАРу» Павло Розенко. — Зал усю ніч був відкритий, відповідно, й доступ до санітарно-гігієнічних вузлів — також. Секретаріат Верховної Ради забезпечив нам у цьому плані комфортні умови: була вода, кава, чай, фрукти, печиво — цілком достатньо, щоб нормально почуватися».

Тим часом у соцмережах з'явилися повідомлення про те, що з зали за час депутатської ночівлі зник плакат «Рада гниє з Рибак». «Незважаючи на те, що цілу ніч сесійну залу охороняв «УДАР», згаданий плакат зник. Невже невидимі космічні марсіани тихенько поцупили ідеологічну цінність, поки стомлений караул спав?» — написав депутат Олександр Бригинець, якого не було вночі в залі парламенту. Ніхто з «чергових» не зміг пояснити журналістам зникнення плаката, лише Віктор Пинзеник сказав «УП», що плакат, мабуть, хтось із його колег узяв як сувенір.

До речі: Тимошенко забороняла персональне голосування

Голова Держпідприємництва Михайло Бродський звинувачує Яценюка у подвійних стандартах. Про це він написав на своїй сторінці в соціальній мережі Facebook. Бродський відзначив, що підтримує опозицію з приводу персонального голосування, але в нього є запитання до Арсенія Яценюка.

«Вважаю, що він повинен публічно перед усім українським народом вибачитися за те, що, будучи спікером парламенту два роки, зробивши систему Рада, на прохання Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко не включив її», — написав він у Facebook. «Розуміючи, що при їхніх 226 ненадійних голосах, яких у них і так не було, вони ніколи не зберуть більшості, я стверджую, що це правда», — додав голова Держпідприємництва.

За словами Михайла Бродського, про це йому особисто говорив Арсеній Яценюк. «Тимошенко, будучи Прем'єром, не дозволяла йому включати систему. Типові подвійні стандарти», — підкреслив чиновник.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2220/180/79029/>

Не кнопкой единой

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера утром лидеры депутатских фракций в третий раз за последние два дня собрались, чтобы обсудить возможность открытия второй сессии Верховной Рады VII созыва. Пока в кабинете главы парламента Владимира Рыбака шло совещание, в сессионном зале фракции "Батькивщина", "Свобода" и УДАР продолжали блокировать трибуну, требуя введения в действие системы персонального голосования "Рада-3". Напомним, ее главной особенностью является сенсорная кнопка, которую необходимо удерживать на протяжении всего времени, отведенного для голосования. Представители оппозиции заявили, что не снимут блокаду до тех пор, пока спикер не подпишет распоряжение о вводе системы в эксплуатацию.

Подробности закрытого совещания рассказал один из его участников. По его словам, представители Партии регионов предложили оппозиции свой вариант урегулирования политического кризиса. "Нам раздали текст меморандума. Его суть в том, что они обязуются обеспечить персональное голосование без выполнения нашего требования о сенсорной кнопке. Сомневаюсь, что в оппозиции примут этот вариант", — рассказал источник.

Меморандум "О взаимодействии депутатских фракций по вопросам организации работы Верховной Рады" занимает одну страницу печатного текста и состоит всего из трех пунктов. Первые два достаточно декларативны. Так, фракции обязуются "объединить усилия для обеспечения публичности, прозрачности и предсказуемости деятельности парламента", выполнять "определенные законом этические правила поведения", а также гарантировать рассмотрение законопроектов. Кроме того, народные депутаты обещают участвовать в заседаниях Рады, своевременно регистрироваться в зале, обсуждать законопроекты и голосовать за них.

Третий пункт носит более конкретный характер. Согласно документу, Владимиру Рыбаку предлагается создать рабочую группу из числа представителей парламентских фракций, которая за 30 дней с момента подписания меморандума должна выработать поправки в закон "О регламенте Верховной Рады". А именно — "уточнить способы фиксации результатов голосования на пленарных заседаниях и права председательствующего на заседании Верховной рады". "В частности, предоставление права блокировать электронные карточки народных депутатов, которые по данным письменной и электронной регистрации отсутствуют на пленарном заседании", — сказано в меморандуме. Кроме того, представители Партии регионов предлагают оппозиции определить вторник и четверг днями, когда будут проводиться заседания Рады "для принятия решений".

Совещание лидеров парламентских фракций длилось около часа. Главы фракций "Батькивщина" и УДАР Арсений Яценюк и Виталий Кличко, а также заместитель председателя фракции "Свобода" Андрей Мохнык вышли из кабинета спикера разочарованными. "Это, конечно, очень интересное предложение — в сотый раз подписать меморандум о том, что нужно выполнять Конституцию", — скептически заметил Арсений Яценюк. Он пообещал, что в оппозиции "рассмотрят меморандум", но заверил, что их требования не изменились: "Мы и дальше настаиваем на наших условиях — личное голосование: кнопкой, руками, бюллетенями, любым способом". "Наша граница компромисса — это сенсорная кнопка! — добавил Андрей Мохнык. — Они предлагают голосование по отдельным дням недели — вторник и четверг, мы можем это рассмотреть, но если не будет сенсорной кнопки, нет смысла говорить дальше".

Следует отметить, что ранее Арсений Яценюк не исключал согласия оппозиции на такой вариант работы парламента, при котором голосования проходят раз в неделю. "Тем самым мы решаем несколько проблем: получаем полную процедуру рассмотрения законопроекта, соблюдение Конституции в той части, где говорится о личном голосовании, вводим в эксплуатацию сенсорную кнопку. Естественно, будут и минусы — активность парламента в дни рассмотрений будет ниже, чем в дни голосований", — заявлял глава фракции "Батькивщина".

Представители оппозиции должны ответить на предложение Партии регионов сегодня в 10.00 на совещании лидеров фракций, которое состоится у спикера.

Между тем вчера в кинотеатре "Зоряний" состоялось закрытое заседание совета фракции Партии регионов при участии премьер-министра, главы партии Николая Азарова и спикера Владимира Рыбака. В ходе заседания его участники обсудили разные варианты разблокирования работы парламента. Об одном из них журналистам рассказал председатель фракции Партии регионов Александр Ефремов. "Если трибуна будет заблокирована, мы будем убеждать их в том, что это не метод решения вопроса. Но если они продолжают действовать таким образом, будем искать пути решения этой проблемы. Хотя не думаю, что устраивать бойню в сессионном зале с чемпионом мира по боксу — лучший выход", — заявил Ефремов. По его словам, народные депутаты высказывали "разные предложения", но в руководстве партии "хотели найти какое-то разумное решение и не устраивать в зале эффекты, которые бы наносили вред имиджу нашего государства".

Впрочем, большинство участников мероприятия были настроены более радикально. "Мы придем на работу в четверг и пятницу, а потом поедem в округа. Если до 19 февраля Верховная Рада не будет разблокирована, мы быстро восстановим ее нормальную работу, — заявил первый заместитель главы фракции Партии регионов Михаил Чечетов. — Опыт приведения бездельников в чувство у нас есть! Когда ратифицировались "харьковские соглашения",

вспомните, как мы спокойно и интеллигентно справились. После этого оппозиционеры еще полгода боялись подходить к трибуне!"

В оппозиции готовы к силовому варианту развития конфликта. "Мы заявили "регионалам": хотите захватить президиум — захватывайте! Мы его отобьем! Если Партия регионов примет силовой сценарий решения этой проблемы, мы тоже примем этот вариант!" — сказал Арсений Яценюк, добавив, что Владимиру Рыбаку "проще было бы подписать распоряжение".

<http://www.kommersant.ua/doc/2121263>

...Там три гетьмани Дмитро Лиховій, "Україна молода"

Наступні вибори починаються на завтра після попередніх — це відома аксіома. Відштовхуючись від цього твердження, робимо висновок, що президентські вибори–2015 уже два місяці як тривають, і про їх тенденції можна робити певні висновки. Парламентські «великі перегони» опозиція програла (адже не отримала більшості у Верховній Раді). І якщо вона хоче виграти боротьбу за посаду Президента у 2015 році — значить, має виконати роботу над помилками та відкоригувати свою поведінку. Але, на жаль, поточні події змушують розчаровуватися в діях антивладних сил загалом та фракції ВО «Батьківщина» зокрема як флагмана опозиції.

Тривожні дзвінки перед 2015 роком

Спершу опозиція намагалася захистити вибір громадян на її користь у багатьох мажоритарних округах. Тенденції були обнадійливі, зокрема в сенсі готовності громадян організувати «локальні Майдани». Але, не рахуючи кількох округів у Києві та передмісті, ці «міні–революції» успіху не мали. Зрештою опозиція погодилася на так звані повторні вибори в п'яти округах, які ще не відомо, коли будуть.

Потім було струшування повітря на тему «обнуління списків». Однак опозиціонери взяли мандати й одразу подарували світові двох нових «тушок». Після показового побиття батька й сина Табалових у перший день роботи нової Ради все повернулося на круги своя: «тушки» зберегли статус депутатів і чудово працюють «під куполом» та в «хлібних» комітетах.

Голову парламенту й керівника Нацбанку призначили теж без участі опозиції, хоча Партія регіонів і не має самостійної більшості в Раді. Також опозиція погодилася на сумнівний у сенсі справедливості розподіл комітетів ВР, дозволивши владі, всупереч логіці домовленостей попереднього скликання, отримати керівні посади в головних комітетах із контрольними функціями — бюджетному та регламентному. А це плацдарми, від яких дуже великою мірою залежить підготовка до наступних виборів.

На старті другої сесії, як бачимо, опозиція намагається втримати чи не останню свою козирну карту — примус до особистого голосування. Поки не з'явилися нові «тушки», «регіонально»–комуністична більшість не надто переконлива в кількісному вимірі. І оскільки заможні «регіонали» не схильні до щоденного висиджування в парламенті, можна створити їм проблеми у прийнятті постанов та законів, спонукавши дотримуватися Конституції й голосувати з розрахунку «одна людина — один голос».

Така вже в нас політична традиція: хто на даний момент перебуває у ВР у меншості — той і вимагає від прибічників влади персональних голосувань. У минулій каденції, в часи уряду Тимошенко, «кнопкодавами» залюбки були БЮТівці. Тепер кон'юнктура змінилася. А що відповідальності за «гру на піаніно» в нас немає ніякої — це факт. І бешкетливі руки Нестора Шуфрича, прикриті газеткою, його підтверджують.

До чого призведуть нинішні опозиційні заклики й блокування, можна лише гадати, але ж що в «Регіонів» є дійсна більшість та контроль над Регламентним комітетом, який забезпечує систему «Рада–3» та інші «сенсорні кнопки», — теж факт. Нескінченно ж блокувати Раду з цього приводу — означає виключити парламент із числа активних політичних гравців та вкотре перетворити на посміховисько, де в одну купу змішуються і влада, й опозиція.

Щодо останньої, то вона демонструє головну загрозливу тенденцію: вождизм своїх лідерів. Наразі очевидно, що в президенти збираються балотуватися і Віталій Кличко, і Олег Тягнибок, і Арсеній Яценюк. При цьому в «Батьківщині» «єдиним кандидатом від опозиції» називають ув'язнену Юлію Тимошенко, а сама вона, якщо вірити «зв'язковій» Олександрі Кужель, закликає — у випадку свого невиходу з тюрми до 2015 року — об'єднатися навколо Арсенія Яценюка. Того самого, який провалив кампанію–2010, відібравши важливі голоси в Тимошенко.

Хто з олігархів стоїть за Кличком, і чи не навмисно влада розіграє сценарій другого туру виборів Янукович проти ультраправого Тягнибока? Ці питання також доречні. Але, крім них, останніми днями актуалізувалися й питання про загрозу розколу в самій «Батьківщині».

«Батьківщина» — за сценарієм «НУНС»?

«Я вважаю, що перемогти цей режим опозиційні сили можуть лише одним шляхом — єднанням і очищенням. А на цей момент у нас відбуваються дуже дивні речі — інколи здається, що це гра в піддавки», — говорить народний депутат Олесь Доній.

У минулому скликанні він входив до фракції «НУНС» як висуванець «Народної самооборони», однак після розпаду структури Юрія Луценка Донієві не знайшлося місця у фракції ВО «Батьківщина». Він виграв вибори як мажоритарник в умовах протидії з боку Яценюка й вочевидь ображений на Арсенія. Але Олесеві ще пощастило. Натомість Юрію Гримчаку, Тарасові Стецьківу, Андрієві Шкілю та кільком іншим знаковим особам з опозиційного середовища взагалі не знайшлося місця у новому скликанні ВР.

Заява Донія про «гру в піддавки», виголошена на засіданні опозиційних фракцій минулого четверга, була хоч і неприємною для лідерів «системної опозиції», але мала під собою певні підстави. Що б там не казали про сваволю спікера Рибак, а частина підписів за скликання позачергової сесії справді була підроблена, і енна кількість заможних опозиціонерів дійсно перебувала на закордонних курортах. Заступника голови «Батьківщини» Олександра Турчинова вписали в бланк як «Васильовича», хоча насправді він Валентинович. «Другий момент — це те, що після оприлюднення такої ініціативи (про позачергову сесію) дуже дивним чином довго не починали збирати підписи», — каже Доній. Голова ВР Володимир Рибак в інтерв'ю нашої газеті теж стверджував, що опозиція не дуже-то й хотіла проведення додаткової сесії посеред канікул. Просто створила черговий піар-привід.

Єдиним виходом за нинішніх обставин Доній бачить гуртування опозиційних депутатів на кшталт «Народної ради» 1990—1991 років. Натомість спостерігаємо зворотні процеси.

Минулого уїк-енду народні депутати від «Батьківщини» В'ячеслав Кириленко, Ксенія Ляпіна, Іван Стойко та Олег Медуниця відновили своє членство в партії «За Україну!». Варто нагадати, що вони виходили з цієї партії перед виборами, оскільки мали стати під виборчий прапор-бренд «Батьківщини». Здавалося, це мало б стимулювати опозиціонерів до тіснішого єднання на базі однієї політичної сили. Але натомість доводиться констатувати початок поділу фракції «Батьківщина» на «удільні князівства».

«Саме так, як сьогодні розвалюється об'єднана опозиція, у попередній каденції розвалювалася фракція «НУНС», — констатує в коментарі «УМ» позафракційний народний депутат Сергій Міщенко. Його після минулого скликання теж витурили з «Батьківщини», і Міщенко, вигравши вибори на «мажоритарці», тепер хоч і голосує синхронно з опозицією, але очолив власну партію — «Справедливість».

Ще одним показовим моментом стало пікірування двох чільних діячів об'єднаної опозиції на сторінках ЗМІ. Анатолій Гриценко пішов проти Арсенія Яценюка.

«Перш ніж ставити питання про єдину партію, потрібно створити атмосферу взаємної довіри та підтримки, довести не закликами, а справами, що разом працювати комфортніше і ефективніше. Далеко ми просунулися по цьому шляху? Ні. А після виборів, навпаки, швидше пішли відцентрові рухи, — заявив Гриценко в інтерв'ю газеті «2000». — Підписи партнерів стоять, але поїзд іде не туди. Яценюк із Турчиновим вирішують удвох, ні з ким особливо не радяться. Не тільки думка чи пропозиції Гриценка, а й Тарасюка, Катеринчука, Соболева,

Гримчака та інших точно так само не затребувані або не беруться до уваги. З ключових питань і думка Юлії Тимошенко ігнорується або взагалі замовчується, ховається».

Ця заява дисонує з висловлюванням голови фракції Яценюка в інтерв'ю журналу «Кореспондент»: «Разом ми пройшли непростий період передвиборної кампанії, показали, що можемо домовлятися, як це було з висуненням єдиного кандидата по округу. У нас кожен має свою позицію і відстоює її. Ніяких комунікаційних проблем у нас немає».

Утім, проблеми з комунікацією таки є. Тепер в апараті фракції «Батьківщина» більшість становлять «люди Сені», тоді як старих перевірених працівників «тимошенківського призову» попросили на вихід. І в політичному оточенні Яценюка залишається дедалі менше людей з інших партій (не «Фронт змін»), які можуть коригувати його позицію. У місцевих осередках об'єднаної опозиції владу теж перебирають представники «Фронту змін», які далеко не завжди мають реноме послідовних, стійких опозиціонерів.

«Яценюк узяв чіткий курс на використання чужого розкрученого бренду «Батьківщина». Він лобіює представників «Фронту змін» на керівні посади, маючи приціл на вибори Президента 2015 року. При цьому він прикривається лозунгами типу «Я все це роблю для того, щоб Юлю звільнили з тюрми». Але коли Юлю звільнять — Яценюк знову впаде в рейтингу. Тому насправді йому це не потрібно», — аналізує нардеп Міщенко.

«Що таке «за Юлю»?» — продовжує тему Анатолій Гриценко. За його словами, у складі фракції людей 20–25 абсолютно широко підтримують Юлію Тимошенко, вони стовідсотково хотіли б, щоб вона вийшла на свободу. А решта (три чверті фракції), на погляд Гриценка, радше імітують боротьбу за визволення Тимошенко. Включаючи і керівництво фракції.

«Я мав довгу розмову з Яценюком, — зазначає керівник партії «Громадянська позиція». — Сказав йому: (...) ти — голова фракції, можеш радітися, а можеш вирішувати все сам. Хочеш бути авторитарним керівником — немає питань, будь. Але за однієї умови — якщо ти запропонуєш команді стратегію перемоги і забезпечиш її досягнення... Та оскільки стратегії перемоги не запропоновано, а одна за одною йдуть лише поразки, тому й виникають питання. І на них потрібно давати чесні відповіді. Найголовніше — ми як команда під твоїм керівництвом втрачаємо довіру людей! Тому що не діємо, імітуємо, пропустили, не реалізували низку сильних рішень, на яких, врешті-решт, Юлія Тимошенко наполягала... А якби діяли, не чіплялися за мандати і швидкий поділ посад та кабінетів, ішли попереду людей — вони б нам вірили! І тоді не було б проплачених мітингів. І не стояли б 150 бабусь, за гроші, з плакатами на захист Тимошенко. Це при тому, що тільки в її партії числяться 600 тисяч осіб і десятки тисяч депутатів».

Не все так погано в опозиційному домі

Переймаючись риторикою Гриценка, потрібно враховувати, що і він має лідерські амбіції та особисті образи на того ж Яценюка. За деякими даними, Анатолій Степанович був би не проти, якби саме його висунули від «Батьківщини» кандидатом у президенти. Тому й каламутить воду.

Керівник Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко зазначає: «Загалом, Гриценко ніколи не був лідером фракції і не може ним стати. В опозиційних силах справді існують ґрунтовні розбіжності, які почали проявлятися одразу після виборів: з одного боку — Яценюк і Турчинов, з другого — Гриценко. Відокремлена позиція Гриценка демонструє його як «опозиціонера всередині опозиції». Але більшість опозиційних депутатів не поділяють такої радикальної і публічно активної позиції Гриценка... Багатьох опозиціонерів дратує, що Гриценко зі своєю індивідуальною позицією виступає на публічному рівні. Насправді сама опозиція не хоче розколу. А такі заяви лідерів опозиції — радше на руку владі. Опозиції ж варто у ході дискусій не звинувачувати одне одного, а шукати шляхи до порозуміння і способи разом активно впливати на парламентську ситуацію».

Нардеп від «Батьківщини» Сергій Соболев теж намагається пригасити пристрасті: «У нас чомусь будь-яка критика завжди сприймається як чвари. Вчора було чергове засідання, перед початком нової сесії, практично в повному складі фракції. Там все це обговорювалося... Опозиція відрізняється від Партії регіонів, зокрема, тим, що для нас можливість висловитися

відкрито у вічі завжди є прийнятною, і ми цим пишаємося. Інша справа — етика відносин. На мій погляд, такі речі краще говорити на засіданнях фракції, в очі один одному, ніж спілкуватися через Facebook або через інтерв'ю, як ми це зараз робимо».

При цьому політолог Фесенко визнає: «Той факт, що кілька членів фракції «Батьківщина» відновили членство в партії Кириленка, — дуже небезпечна тенденція для єдності опозиції. Якщо за Кириленком підуть й інші, і представники партії «Фронт змін» утворять власну фракцію, це становитиме велику загрозу для опозиції з точки зору інтеграції. Представникам опозиційних сил варто замислитися над реанімацією партійної ідентичності».

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2220/180/79031/>

Олег Царев: «Правда и факты не зависят от суммы гонорара адвоката Власенко» "Комсомольская правда в Украине"

Народный депутат обратил внимание на то, что все документы относительно решения Окружного суда в Гамбурге есть в открытом доступе

Народный депутат, член парламентской фракции Партии Регионов Олег Царев обратил внимание на то, что все документы относительно решения Окружного суда в Гамбурге есть в открытом доступе - как на языке оригинала, так и в переводе на украинский и русский языки.

"Обращаю внимание адвоката Власенко на то, что все документы относительно решения суда в Гамбурге есть в открытом доступе - как на языке оригинала, так и в переводе на украинский и русский языки. Потому, как ни горька правда, факты остаются фактами. Иск отклонен, судебные издержки платить все равно придется", - отметил он.

"Теперь будем ждать решения лондонского суда, правда, у меня есть большие сомнения, что Тимошенко и ее адвокаты действительно подали туда исковое заявление", - добавил политик.

<http://kp.ua/daily/250113/376800/>

УДАР замахнулся на президентские привилегии Иван Тяжлов, "КоммерсантЪ" (Украина)

Вчера народные депутаты Павел Розенко, Ирина Геращенко, Александр Мочков, Ростислав Павленко и Наталья Агафонова (все — УДАР) внесли в Верховную Раду проект постановления "Об отмене необоснованных привилегий Председателя Верховной Рады и Президента Украины". Авторы документа, в частности, предлагают лишить бывших президентов пожизненного денежного довольствия в размере должностного оклада действующего Главы государства, права за государственный счет пользоваться государственными дачами, транспортом, медицинским и санаторно-курортным обслуживанием. Из существующих привилегий может остаться только государственная охрана.

Павел Розенко отметил, что привилегии Председателя Верховной Рады, а также бывших спикеров не меньше президентских. "Согласно законодательству, спикер имеет государственную загородную резиденцию, государственную квартиру в Киеве, транспортное обслуживание — легковой автомобиль и самолет, деньги на представительские расходы", — сказал депутат. "Привилегии спикера должны ограничиваться его высокой зарплатой, которую ему платит государство, а именно граждане Украины, — уверен Розенко. — Никаких других льгот чиновникам, а тем более их пожизненного содержания, общество оплачивать не должно".

<http://www.kommersant.ua/doc/2121263>

Наказано — представляти!

Микола Семена, «День»,

30 січня у Сімферополі відбулося перше з 2010 року засідання Ради представників кримськотатарського народу при Президентіві України. Як повідомляє Управління

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

інформаційної політики Ради міністрів Криму, в ньому взяли участь голова Верховної Ради Криму Володимир Константинов, постійний представник Президента України в АРК Віктор Плакида, голова Ради міністрів автономії Анатолій Могильов, деякі члени ради. «Рада представників кримськотатарського народу, створена указом президента, повинна брати активну участь у обговоренні та ухваленні важливих рішень щодо облаштування раніше депортованих кримських татар. Влада готова до конструктивного діалогу з Радою і спільного вирішення проблем земельних відносин, облаштування мікрорайонів компактного мешкання», — звернувся Анатолій Могильов до учасників засідання.

На відміну від усіх попередніх засідань, це проходило за зачиненими дверима, журналістів на нього не впустили.

У засіданні брали участь 11 з 19 членів ради представників кримськотатарського народу, формально кворуму було дотримано з перевагою в один голос. Його забезпечив член меджлісу, голова Бахчисарайської районної адміністрації Ільмі Умеров. Як відомо, саме через бойкот членів меджлісу, включених до складу ради, засідання ради не могло відбутися два роки з дня призначення його президентом 2010 року. «Учора ввечері мені зателефонував Рефат Чубаров і попросив, щоб я взяв участь у цих зборах, — розповів Ільмі Умеров журналістам. — Тому я прийшов на ці збори з метою висловити позицію меджлісу. У результаті я не проголосував за ухвалення цього протоколу і я його не підписав».

Засідання ради відбулося також після рішучого демаршу депутата Верховної Ради Криму Лентуна БЕЗАЗІЄВА, який на знак протесту проти дворічної бездіяльності ради в листопаді минулого року заявляв про вихід із фракції «Регіони Криму» і зі складу Ради представників. За словами депутата, вдатися до такого кроку його змусила бездіяльність влади у розв'язанні проблем кримськотатарського народу. Своє обурення депутат виклав у заяві на ім'я спікера парламенту Володимира Константинова. «Пішов другий рік, як Віктор Янукович видав указ про створення нової національної ради при Президентові України. Незважаючи на неодноразові звернення членів нацради до Президента, до Верховної Ради і Ради міністрів Криму, а також представництва Президента в Криму, не надійшло жодної відповіді на адресу членів нацради, — йшлося в тодішній заяві Лентуна Безазієва. — Я не маю права зрадити інтереси свого народу. Прошу виключити мене зі складу фракції і національної комісії, надавши мені можливість працювати в комісії з будівництва у Верховній Раді Криму. Я радий служити владі. Бути прислужником владі ганебно. Залишаюся з обдуреним народом», — робив висновки Лентун Безазієв три місяці тому.

Проте тоді рішення про переведення його до іншої фракції і виключення зі складу Ради не прийняли, а як компенсацію міськрада Сімферополя на засіданні 17 листопада виділила йому та його доньці Тамілі Безазієвій ділянку землі площею 6 соток. 62 депутати з 68 присутніх у залі проголосували за ухвалення рішення, згідно з яким затвердили проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки депутатові по вулиці Фрунзе, 9-А і передали її у власність для будівництва та обслуговування житлового будинку.

Перше засідання Ради представників 30 січня 2013 року було організаційним. Дев'ятьма голосами з 19 членів Ради головою Ради обрано Лентуна Безазієва, заступником керівника ради 8 голосами обрано голову Ради громадської організації «Міллі Фірка» Васві Абдураїмова, секретарем ради став голова правління Ради старійшин кримськотатарського народу «Намус» Темур Челебієв. Посада ще одного заступника голови ради залишилася вакантною. За роз'ясненням ради представників другим заступником голови ради може бути обрано представника меджлісу, якщо рішення курултаю про бойкот буде скасовано, що вельми сумнівно, і вони братимуть участь у роботі ради. Відповідно до порядку, передбаченого статутом ради представників кримськотатарського народу при Президентові України, Рада міністрів Криму сприятиме у наданні приміщення для роботи ради і технічному забезпеченні його діяльності.

Нагадаємо, що спочатку Раду представників кримськотатарського народу при Президентові України було створено Леонідом Кучмою шляхом кооптації до його складу всіх членів меджлісу як форму його легалізації, оскільки такі формування не можуть бути

zareestrovani vidpovidno do zakonu pro hromads'ki ob'ednannya hromadyan, z metoju zaluchennja predstavnyts'kogo organu kryms'kikh tatar do virishennja derzhavnykh problem.

Zastupnik golovi medzhlisu i prezident Vsesvitn'nyogo kongresu kryms'kikh tatar Refat CHUBAROV rozpoviv: «Novyj Prezident, yakij pryjshov do vlady 2010 roku, zmyniv umovi i sam virishiv, xto predstavlyatyme kryms'kotatars'kij narod. Na kurultai, yakij bylo provedeno 29 serpnja 2010 roku, bylo rozglynuto ce pytannya, de govoryloся, sho predstavlyati kryms'kotatars'kij narod mozhut lishe ti, xto obranyj narodom. Obirati predstavnykiv narodu moze lishe sam narod. Mi she ranishe proponували Президенту, sho, yakщо vjn xоче bачити в цій Раді лише тих, кого vjn xоче бачити поряд із собою, то йому слід змінити назву Ради. У такому разі вона не повинна називатися Радою представників кримськотатарського народу, а має називатися дорадчим органом з проблем кримськотатарського народу».

Проте голова Кримського уряду Анатолій МОГИЛЬОВ сказав журналістам: «Ця рада буде дієздатним органом, який цікавитимуть усі проблеми, шо розглядатимуться кримською владою і владою в Києві з питань облаштування кримських татар. Влада співпрацюватиме з радою, бо рада — легітимний орган, створений указом Президента», — зазначив він.

За словами самого Лентуна Безазієва, передусім Рада представників займатиметься питаннями щодо вирішення проблеми самовільних захоплень, реалізацією на практиці закону «Про основи державної мовної політики», просуванням закону України про реабілітацію депортованих і домагатися збільшення фінансування Програми облаштування депортованих на 2013 рік до 50-60 мільйонів гривень.

У коментарях журналістам на прес-конференції в Сімферополі Лентун БЕЗАЗІЄВ заявив, шо «монополія меджлісу в раді кримських татар закінчилася». Якщо раніше до складу ради входили 33 особи, всі зі складу меджлісу, обраного народом, то за Президента Віктора Януковича раду було переформовано і створено в кількості 19 осіб, із яких 8, — члени меджлісу, 11 — представники громадських організацій і партій.

Рада ставить перед собою завдання домогтися значного збільшення фінансування Програми облаштування кримських татар. Як відомо, в червні минулого року дію Програми розселення та облаштування депортованих, їх адаптації та інтеграції в українське суспільство було продовжено до 2015 року. Вона передбачає виділення на потреби репатріантів 500 млн. грн. Однак реально на такі гроші ніхто і не сподівається, адже за 23 роки свого існування програма жодного разу не була профінансована в повному обсязі. Як повідомило агентство Reeana з посиланням на заступника голови Ради представників Васві Абдураїмова, Анатолій Могильов веде переговори в Києві щодо збільшення фінансування програми. Також Васві Абдураїмов повідомив: «Ми готуємо листи з проханням посприяти у вирішенні проблем репатріантів не тільки до президента Російської Федерації, але до Президента України Віктора Януковича, президента Узбекистану Іслама Карімова і глави Казахстану Нурсултана Назарбаєва». Кримські експерти стверджують, шо мета листів, особливо до Путіна, одна: засвітитися авторам на міжнародній арені, зокрема Васві Абдураїмову, шо прагне скандальної популярності.

Активізація роботи Ради представників кримськотатарського народу при Президентові України свідчить про серйозну зміну балансу сил у кримськотатарському національному русі, — заявив Кримській інформаційній агенції голова Постійної комісії Верховної Ради Криму з питань санаторно-курортного комплексу, туризму і підприємництва Рустам ТЕМІРГАЛІЄВ. «Я гадаю, шо тепер питання кадрової політики щодо участі кримських татар у державній службі вирішуватимуться через раду. Окрім того, рада за узгодженням із урядом Криму також рекомендуватиме фінансувати ті чи інші інфраструктурні проекти в місцях компактного мешкання кримських татар», — зазначив Рустам Теміргалієв. На його думку, рада представників стане реальним центром підтримки і допомоги пересічним громадянам.

Нагадаємо, шо згідно з дослідженням, проведеним Центром Разумкова, на питання «До якої міри, на вашу думку, меджліс захищає права кримських татар?» 65% відповіло, шо меджліс захищає права, з них 25% «повністю», 40% «частково». 3 16%, шо відповіли «не захищає», 7% відповіли твердо — «не захищає», 11% «скоріше не захищає, ніж захищає». 16% не змогли відповісти на питання.

«Рада в такому складі нічого спільного з вирішенням проблем кримських татар не має. Це підготовка до 2015-го року, спроба, щоб хоча б частину кримських татар таким шляхом — шляхом тиску — повернути на свій бік. З тим, щоб якась кількість голосів від кримських татар теж була. Але ці потуги нічого доброго не принесуть — ні Президентів, ні кримськотатарському народові», — заявив сайту «Крим. Коментарі» голова меджлису кримськотатарського народу народний депутат України Мустафа ДЖЕМІЛЬОВ. За словами Джемільова, представник кримських татар має «обиратися, а не призначатися», тому Курултай кримськотатарського народу прийняв ухвалу не брати участі «в цій комедії».

Президент Всесвітнього конгресу кримських татар Рефат Чубаров у коментарі «Дню» сказав: «Це засідання продемонструвало, що його учасники не розуміють, що представляти народ можуть лише ті, кому сам народ це доручить, а не ті, кого Президент призначить. Зрозуміло, що влада прагне до того, щоб відновити діалог із кримськими татарами, але це буде діалог не з народом, а з цими представниками, які нікого, окрім самих себе, не представляють. Це люди, які звикли говорити гаслами, які подобаються владі. Мені здається, що через доволі короткий час влада зрозуміє: якщо вона справді хоче мати діалог із народом, то повинна спиратися на тих, хто пройшов через процедуру обрання. Мені відверто шкода, що ми зараз просто втрачаємо час, який дуже потрібний для того, щоб допомогти кримським татарам і всій Україні вирішити важливі питання і встановити згоду і взаємодію в суспільстві. Для того, щоб дістати підтримку кримських татар, влада повинна відверто і чесно говорити з ними, а не створювати видимість діалогу через людей, яких сама призначить їх репрезентувати. Для того, щоб представляти кримських татар, люди повинні мати хоча б частину того величезного досвіду, який отримали кримські татари за десятиріччя протистояння з владою, яка намагалася їх побороти».

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/nakazano-predstavlyati>

Інтернет-ЗМІ

Віталій Кличко хоче протестувати "Раду-3" разом із журналістами *Gazeta.ua*

Про це сьогодні на брифінгу у Верховній Раді сказав лідер цієї політичної сили Віталій Кличко. За словами політика, для цього потрібно створити комісію, до складу якою мають увійти також журналісти.

"Якщо "Рада-3" перебуває у незадовільному стані і справді неможливо запровадити сенсорну кнопку, як сьогодні кажуть, то тоді систему для голосування треба вимкнути. А поки йтиме розробка нової, депутати повинні голосувати особисто іншими способами, передбаченими регламентами - тобто руками чи бюлетенями. Ми готові, щоб парламент працював вже сьогодні. Це був би простий та чесний алгоритм роботи Ради", - сказав Кличко.

Він заявив, що сьогодні на нараді керівників фракцій, яка відбудеться о 10.00, озвучить вимогу провести тестування "Ради-3".

"Нас сильно здивує, якщо керівництво парламенту, фракцій Партії регіонів та Комуністичної партії не погодяться із цими вимогами. Бо це чесні та відкриті пропозиції", - розповів Кличко.

"Ударивець" також повідомив, що сьогодні зустрінеться із єврокомісаром Штефаном Фюле.

"На цій зустрічі ми будемо говорити про ситуацію в парламенті, про наші вимоги та пропозиції, аби робота парламенту відповідала європейським парламентом", - підсумував Кличко.

<http://gazeta.ua/articles/politics/klichko-hoche-protestuvati-radu-3-razom-iz-zhurnalistami/481194>

Европа сдает Тимошенко. Немыря перестарался?

Главком

Европа устала от «дела Тимошенко» – с таким настроением все чаще сталкиваются многие завсегдагаи европейских коридоров. Активность главных коммуникаторов украинской оппозиции с Западом уже приелась. Показательно, что оппозиция сейчас даже готова идти на уступки и исключать из готовящегося совместного с «регионалами» заявления об евроинтеграции упоминание о политических узниках.

Два года без результата

За два с лишним года мытарств Тимошенко и Луценко оппозиции на «Западном фронте» удалось достичь некоторых успехов. Да, были приняты достаточно жестких резолюций Европарламента и Сената США. Последний даже заговорил об аналоге «списка Магнитского» для Украины в отношении лиц, причастных к политическим репрессиям. Но все эти «пугалки» на украинскую власть практически не подействовали, разве что демонизированный замгенпрокурора Ренат Кузьмин был вынужден совершить тур по европейским столицам за бюджетный счет для «информирования общественности».

В итоге в судьбе Тимошенко никакого улучшения не наступило. К тому же, оппозиция стала жертвой своеобразного дуализма: с одной стороны, она продолжала безапелляционно сетовать за евроинтеграцию, с другой – призывала европейцев не иметь дела с властью, которая продвигала эту интеграцию. И из этой логической ловушки теперь очень сложно выкарабкаться.

То, что Григорий Немыря, который уже много лет состоит при Тимошенко практически теневым министром иностранных дел, пытается задействовать все связи, сомнений не вызывает. Это признают даже те, кто не питает к украинской оппозиции слишком теплых чувств, – например, депутат Европарламента от группы социалистов и демократов Александр Мирский. «В плане пиара ваша оппозиция работает достаточно грамотно – из любой маленькой проблемы раздувается достаточно большая, чуть ли не землетрясение», – говорит политик.

«Белый шум»

Но и Немыря стал жертвой вышеупомянутого раздвоения – призывы к мировому сообществу бойкотировать Евро-2012, закулисные попытки сорвать парафирование Соглашения об ассоциации не помогли в освобождении Тимошенко. Зато внутри страны это дало повод изрядно раздраженным «регионалам» говорить, что оппозиция позорит страну и портит ее имидж. В частности, команда Тимошенко максимально усложняет процесс евроинтеграции, который с таким трудом двигает украинский МИД. Многие в Украине и за ее пределами такую логику восприняли.

Сеет недоверие к заявлениям «Батькивщины» и то, что она несколько раз была поймана на искажении слов еврочиновников (впрочем, как и власть). Например, в прошлом году пресс-службу партии уличили в неверном цитировании генсека Совета Европы Турбйорна Ягланда.

Понятно, что инструментарий, которым Тимошенко может давить на украинскую власть, весьма ограничен. И мнение международного сообщества при пассивности сторонников оппозиции внутри страны – едва ли не единственная возможность причинять неудобства Банковой с надеждой выйти на волю раньше срока, отмерянного судьей Киреевым, и не получить новый. В такой ситуации определенные манипуляции можно даже считать оправданными – все-таки в политике без них никуда. Но массированная атака европейцев новостями о Тимошенко со временем дает обратный эффект – они превращаются в «белый шум». И акции неповиновения, голодовки, упор на проблемы со здоровьем экс-премьера уже не так эффективны, как, скажем, год назад. Более того, они дают обратный эффект.

«Оппозиция совершает ошибку, делая упор на том, в каких ужасных условиях пребывает Тимошенко, и постоянно акцентируя внимание на ее тяжелой болезни, – говорит политолог Вадим Карасев. – Но это не всегда соответствует истине – это знают немецкие врачи и, наверное, знают Квасьневский и Кокс, хотя и не говорят об этом открыто. Так что надо менять тактику – если прокуратура еще пару раз покажет сюжет, вроде того, как Тимошенко вручали

извещение о подозрении в совершении преступления, и выглядела она при этом весьма приемлемо, это разрушит ее образ страдальцы. Нужно делать ставку не на здоровье, а на то, что она осуждена несправедливо».

Европа не готова терять Украину из-за Тимошенко

Коллега Карасева Владимир Фесенко считает, что главная проблема, возникшая перед Тимошенко и тем же Немырей, – Европа утомлена проблемой Тимошенко. ЕС просто не видит выхода из нынешнего тупика и, скорее всего, будет дожидаться президентских выборов в Украине, не делая резких шагов.

«Европа не будет снимать требований об ее освобождении, но уже нет такой резкой реакции на любую проблему с Тимошенко, как это было раньше, – считает политолог. – Европа продемонстрировала готовность к более гибкой позиции – для нее важнее сохранить Украину на поводке, чем утратить ее из сферы своего влияния из-за проблемы Тимошенко. Европейцы видят, что не готова Украина решить эту проблему, а инструментов для ее решения у Запада тоже нет. Думаю, там будут ждать 2015-го года, а с соглашением об ассоциации будут действовать по ситуации».

Такое зависание ситуации для Тимошенко очень опасно. Даже решение суда в Страсбурге в ее пользу не будет означать радикального изменения ситуации – просто появятся новые обстоятельства для обсуждения. В этой ситуации привычная уже тактика «укатывания» европейцев уже не будет работать, и Немыре придется искать новые подходы. Но, как мы уже упоминали, арсенал действий ограничен.

«Европейцы не могут жить только делом Тимошенко – там есть масса других проблем, и постоянно держать Европу в напряжении не удастся, – уверен Фесенко. – Если уж напоминать о себе каким-то конфликтом, то он должен быть основательным и серьезным. Надо давать западным политикам аргументы того, что в деле Тимошенко были процедурные ляпы, не принимались во внимание юридически важные моменты, а не делать акцент только на политических мотивах. В этом плане, возможно, и были определенные просчеты со стороны окружения Тимошенко».

Вадим Карасев считает, что оппозиции стоит больше сосредоточиться на внутренних процессах: «Европа не может защищать Тимошенко за оппозицию. Внешняя коммуникация – это продолжение тех сложных внутренних процессов, которые происходят в оппозиции. Если мы будем двигаться в европейском направлении, есть надежда на общее смягчение судебной системы, прокурорской машины и так далее. И тогда есть надежда, что в будущем Тимошенко может выйти на свободу».

Подписка о невыезде

Увидев, что Запад фактически смирился с заточением Тимошенко, украинская власть решила ударить по ближайшему окружению узницы. Под раздачу попадают ключевые фигуры – ее главный адвокат Сергей Власенко, и особенно ведущий «международник» и, по мнению «регионалов», источник всех европейских бед Григорий Немыря. Если Власенко пытаются утопить в давних семейных склоках и уже не выпускают из страны до окончания разбирательств, то с Немырей все серьезнее. У него отобрали паспорт и таскают на допросы в рамках расследования якобы незаконного финансирования «Батькивщины» через оффшоры. Синхронно разгорелся скандал вокруг «немыряликс» – взлом почтовых ящиков оппозиционеров и обнародование содержащейся в ней информации. Выяснилось, что для отстаивания своих интересов в Европе и США оппозиция привлекает зарубежных пиарщиков – агентство Ridge Consulting. Адвокат Немыри отрицает перевод денег на счета агентства, хотя из информации на сайте Ridge Consulting такое сотрудничество очевидно. Подольский райсуд Киева уже обязал Немырю объяснить происхождение миллиона фунтов стерлингов, которыми он расплачивался за рекламную кампанию экс-премьера Тимошенко в украинских и зарубежных СМИ. «Доброжелатели», подавшие иск в Подольский суд, даже раскопали возможную связь Немыри с компанией, поставлявшей печально известные «вышки Бойко».

Понятно, что в «Батькивщине» заявляют, что все обвинения шиты белыми нитками, но судебные разборки серьезно отвлекают Немырю от его основной деятельности. В самой партии

«разгружают» главного коммуникатора с Западом – так, по некоторой информации, «вербовкой» лоббистов на американском направлении занимались совсем другие люди. Но очевидно, что невыездной статус не позволит Немыре в полном объеме выполнять свои обязанности. Конечно, ежедневная рассылка «нюслеттер» о состоянии Тимошенко продолжится, но это не заменит личных контактов с еврочиновниками. Но, как ни крамольно это звучит, может, это и к лучшему – у оппозиции и ее кураторов на международном фронте появится время провести работу над ошибками и изменить дающую сбои тактику.

<http://glavcom.ua/articles/9697.html>

Раз мэра Порошенко

Главком

Выборы столичного мэра претендуют стать наиболее ярким событием знойного лета. Период, когда в Киеве вместе с тысячами отдыхающих пропадают автомобильные пробки, а основные политические игроки переезжают в Крым и на побережье Италии, стратеги Банковой избрали как наиболее подходящий для маленькой войны.

Проблема даты

Конец июня - середина июля – именно то время, когда маленькая война имеет хоть какие-то шансы стать победоносной. Из города уезжают студенты, плюс «недобитки» того самого среднего класса, что способен свести на нет любые позитивные для власти социологические прогнозы, зато остаются «бабушки» и прочий люмпен, что потенциально дает возможность выиграть столицу провластному кандидату.

Сам глава глава Киевгорадминистрации Александр Попов тоже полагал, что выборы не за горами: «Если я правильно понимаю соответствующие положения Основного и избирательного закона, очередные выборы городского головы столицы должны состояться не позднее июля текущего 2012 года», — говорил он в мае прошлого года. Поддерживал Александра Павловича и глава ЦИК Владимир Шаповал:

«То, что эти выборы должны пройти в текущем году, очевидно. Есть определенный порядок их назначения, регулируемый законом. Вакансия мэра, то есть городского головы, на данный момент есть, и она должна быть заполнена», - подчеркнул он.

Но все эти рассуждения были актуальны до выборов в парламент. А вот после них власти пришлось сделать несколько неутешительных выводов:

1. Киев – оппозиционный. 12,6% - за список Партии Регионов (кстати, за партийный результат на этих выборах отвечал новоназначенный министр культуры Леонид Новохатько) и ни одного мажоритарщика – вот результат «покрашень» в столице.
2. Киевляне не обязательно голосуют «за». Но они обязательно проголосуют «против».
3. Концентрация активистов, СМИ и политиков-тяжеловесов обеспечивают защиту выбора.

И главное даже не то, что выбей на любом, самом приличном, человеке тавро Партии Регионов, он в Киеве проиграет. А вот любой, включая «обезьяну» (по словам регионала Петра Мельника) с поддержкой оппозиции, - выиграет. Суть в том, что выборы мэра Киева – это Сталинград – битва, способная изменить расклад 2015-го года. Потому что если оппозиция Киев сдаст, то Виктор Янукович смело может готовиться ко второй инаугурации. Соответственно, и наоборот: победа реального оппозиционера в Киеве возвращает «донецких оккупантов» - а именно так воспринимается нынешний режим в столице – в ситуацию 2004-го года, воплощая в реальность самый большой страх бело-голубых.

Фактор Ахметова

Описанная в общих чертах ситуация в столице наталкивает Президента и близкий круг его общения на несколько вопросов, ключевые из которых - «А проводить ли выборы вообще?» и «Кто возьмет на себя ответственность за столицу?». Причем, ответ на первый будет найден лишь после решения второго.

Собеседники «Главкома» на вопрос «кто?» называют лишь фамилию Рината Ахметова, компания которого, как все помнят, в прошлом году «чисто случайно» снесла историческое здание на Андреевском спуске. Под обломками этого здания оказался и несостоявшаяся победа Попова, которая могла случиться на выборах мэра. Но именно из-за случая ответственные за эти выборы (на тот момент - команда главы АП Сергея Левочкина) решили не рисковать. И выборы мэра в прошлом году так и не были назначены.

Сегодня ситуация другая – и уже Ринат Леонидович самостоятельно претендует на то, чтобы дела в столице взять в свои руки. Последний из пиар-проектов – публичное заявление его компании о проведении общественных слушаний на Андреевском. И теперь он уже выступает не в роли разрушителя киевских ценностей, а в роли демократа-благотельца, претендующего на диалог с киевлянами. Нужно также напомнить, что за этой публичной составляющей, находится и вполне конкретные интересы Ахметова. Ведь именно он владеет одним из ключевых («Киевэнерго») и одним из символических (например, ЦУМ) предприятий, что может превратить его не в одного из номинальных, а в реального «распорядителя» города.

Исходя из этого желания Ахметова «заполучить столицу», существуют самые разные варианты – вплоть до того, что место главы столичной администрации может занять новый человек, который и станет кандидатом в мэры. Но куда более правдоподобной выглядит версия, что Александр Попов останется на своем месте, а участником и победителем кампании станет некий самовыдвиженец, на самом деле властью поддерживаемый.

Есть и более «простой» для Президента вариант, о котором мы уже говорили выше – не проводить эти выборы вообще. Например, парламент не примет закон, столичные выборы назначающий. Это станет еще одним тестом для парламентской оппозиции: ведь что они смогут сделать? Три дня заблокировать трибуну? Собраться на внеочередную сессию и в очередной раз заклеить друг перед другом режим? Вывести на улицы 200 бабушек, требующих назначить выборы?

В любом случае, решение о дате (не)проведения выборов мэра будет политическим, а не юридическим. Иначе эти самые выборы должны были бы состояться после сложений полномочий Леонидом Черновецким, на что, к слову, напоминали некоторые УДАРовцы. Однако новейшая история Конституционного суда убеждает нас в том, что этот орган способен легитимизировать практически любой выгодный власти вздор. И пока нет оснований полагать, что у оппозиции есть стратегия, как заполучить если не выгодную себе, так хотя бы более-менее законную дату.

Также не ясно, проводить ли мэрские выборы в привязке к выборам Киевсовета, которые, если продолжать с упорством безумца верить букве закона, должны быть назначены на конец весны? С одной стороны, логично было бы совместить акты народного волеизъявления, и здесь в помощь аргументации приходит излюбленная волянка ЦИКа об экономии средств (дескать, оптом всегда дешевле). С другой, если развести выборы на мэрские и в Киевсовет - повышаются шансы проиграть не сразу все, а что-то одно. Мол, рассуждают советники власти, если наш Киевсовет, да еще при наличии своего главы администрации, то пусть этот оппозиционный мэр нервно курит в коридоре: он не сможет контролировать ни бюджет, ни администрацию. Если этот мэр, не «огнедышащий» свободовец, например, - отрицают другие. Потому что мэрской площадки достаточно для пиара, а кто сказал, что сейчас оппозиции нужно больше?

Проблема закона

Ситуацию усложняет не только неопределенность даты выборов, но и отсутствие правил, по которым эти выборы проводить.

Допустим, базовым для торгов станет закон, применимый на последних выборах мэра. Это означает, что состоявшимися будут выборы при любой явке и любом количестве кандидатов. В прошлый раз это помогло Леониду Черновецкому стать мэром, получив голоса 431 261 избирателей – менее 20% киевлян, имеющих право голоса. Свыше 80% не голосовали за Черновецкого, они голосовали за Александра Турчинова и Виталия Кличко, сразившихся в неравной борьбе за второе место. Тогда, после второго по счету проигрыша в мэрской

кампании, Виталия Кличко посетила здравая мысль о необходимости принятия закона о выборах мэра в два тура. За пару недель до окончания выборов в парламент Кличко пообещал избирателям даже внести такой законопроект на рассмотрение парламента. При этом нужно понимать, что никаких шансов на его принятие у оппозиции нет, потому что теперь Виталий Владимирович хочет единого кандидата от оппозиционных сил. Другими словами, оппозиционеры отдают себе отчет в том, что выборы мэра пройдут тогда и так, как захочет власть.

С выборами Киевсовета все тоже непросто. Опыт – сын трудных столичных ошибок подсказывает регионалам, что принять закон, идентичный тому, что использовался на минувших парламентских выборах, равносильно публичному суициду.

Во-первых, потому, что смешивание пропорциональной и мажоритарной систем никаким волшебным образом не способны преобразиться в провластное большинство Киевсовета.

Во-вторых, потому, что власть (читай – Партия Регионов и коммунисты) по данному закону не смогут контролировать избирательные комиссии. То есть, правило «не важно, как голосуют, главное, как подсчитывают», не сработает в пользу власти.

И здесь на помощь технологам приходят всевозможные ноу-хау. Например, секретарь Киевсовета Галина Герега, не мудрствуя лукаво, предложила провести выборы исключительно по мажоритарной системе. Логика понятна: 120 округов, тысяч по 20 избирателей в каждом. На участки придут половина избирателей, значит, при условии отсутствия барьера явки, для уверенной победы нужно 7 000 голосов. Умножаем на 100, пусть даже 200 долларов, чего мелочиться – по 500 долларов за голос – получаем стоимость гарантированного места в совете столицы. Этот вариант проведения выборов, к слову, состоянием на сегодня является рабочим в стратегиях власти.

Есть более изощренная стратегия: законодательно закрепить, что выборы признаются действительными, только если в них примут участие более 50% избирателей. Тогда «игра в мэра» может затянуться на пару лет, и выборы будут раз в несколько месяцев. Торжество демократии, так сказать.

Что остается оппозиции в законодательном поле? Как минимум – не допустить чистой мажоритарки для Киевсовета и остаться на прежних условиях в выборах мэра. Как максимум – впрочем, о максимуме теперь говорить не приходится.

Проблема кандидата

Ни у власти, ни у оппозиции на сегодняшний день не существует кандидата, который может гарантировано выиграть выборы столичного градоначальника. Плюс у обеих сторон – так много возможностей для маневра.

Итак, рассмотрим потенциальных героев.

Александр Попов, возглавляющий ныне горадминистрацию, наилучшим образом иллюстрирует первую часть избирательной кампании регионалов. Попов – это «стабильность». По сравнению с Леонидом Черновецким это даже «покращения», но кто же видит объективную реальность? Как бы там ни было, Попова Киев не воспринимает. Для киевлян он слишком провинциален, слишком скучен, слишком сер и слишком правилен. Все эти ощущения сугубо иррациональны, но кто сказал, что Киев, проголосовавший дважды за Черновецкого и сделавший фаворитом парламентских выборов «Свободу», - рационален?

Кроме того, пик рейтинга Александра Павловича, припал на прошлогоднюю весну, когда выборы мэра казались неизбежными. Тогда было принято решение не рисковать: а вдруг бы победил Кличко, зачем ему такой подарок накануне парламентской кампании? Постановление о назначении выборов засунули под сукно, а о Попове забыли. Он отчасти оказался предоставлен сам себе. Теперь его рейтинг стабилен, как и его обладатель. Однако сегодня этого недостаточно, чтобы получить победу.

Не менее плачевная ситуация и в стане оппозиции. С одной стороны, каждый из лидеров трех оппозиционных парламентских фракций мог бы претендовать на роль мэра. При условии поддержки остальных двух. Что делает невозможным баллотирование любого из них.

Например, Арсений Яценюк. Для него победа на мэрских выборах означала бы де-факто победу в борьбе за статус кандидата в президенты. Источники «Главкома» утверждают, что именно на баллотировании Арсения Петровича настаивает Юрий Луценко. Узник Менской колонии небезосновательно полагает, что Арсению нужна победа, яркая и безоговорочная для того, чтобы не просто выйти из тени Александра Турчинова, но получить статус, так бездарно обмененный на гламурные фото в камуфляже накануне президентской кампании в 2010-м.

Но зачем такая победа Олегу Тягнбоку, уже записанному Чечетовым в фавориты-2015? Или Виталию Кличко?

Относительно участия Виталия Кличко в мэрской кампании, в его окружении борются два течения. Одни считают: Кличко, пусть с третьего раза, но обязан стать мэром. Это закрепит его статус, даст избирателям столь важное для них ощущение победителя, позволит сохраниться для более серьезных политических проектов. Другие же небезосновательно полагают, что вероятный проигрыш может поставить крест на дальнейшей политической карьере бывшего боксера.

С Олегом Тягнбоком все проще. Весьма маловероятно, что он сам решит бороться за пост мэра столицы. Но вот поддержку у «Свободы» будет просить любой оппозиционер. Причем, крайне важно, чтобы «свободовцы» в этой кампании просто не мешали. А вот публично выступать за соратника из УДАРа либо «Батькивщины» не нужно: коллеги по оппозиции уже в открытую воротят нос от националистически-шовинистических «тягнбоковцев», при этом, многие втайне разделяют их взгляды.

В ряду оппозиционеров калибром поменьше кандидатов на пост мэра хоть отбавляй. Все они тем или иным способом пытаются заручиться поддержкой лидеров. Причем, в ход идут любые методы, но излюбленным остается шантаж.

Например, как иначе расценивать выдвижение от Европейской партии «мощной» кандидатуры Николая Катеринчука, как не попытку заполучить если не статус кандидата, то хотя бы пару-тройку мест в избирательном списке в Киевсовет?

Или другой пример – Николай Томенко, потихоньку ведущего подрывную деятельность? То Николай Владимирович раздает в метро «отчет перед избирателями», то заказывает социологию, красноречиво подтверждающую наличие у него рейтинга поддержки, соизмеримого с ростом Кличко. Правда, если с Катеринчуком вообще серьезно пока никто не разговаривает, то против Томенко откровенно выступает Турчинов, давно затаивший обиду за излишнюю самостоятельность экс-вице-спикера.

Отдельным номером программы по выдвижению себя кандидатом стоит Александра Кужель. Александра Владимировна, в последнее время позиционирующая себя как медиум между Юлией Тимошенко и миром, никогда не скрывала своих амбиций публично. Непублично, в диалогах с фракционным руководством, Кужель намекает на то, что именно она получила благословение и поддержку Юлии Владимировны. Поскольку проверить, действительно ли это так, можно лишь посредством Сергея Власенко и дочери Юлии Владимировны Евгении, которая не является политическим глашатаем, Кужель действует по принципу «куй железо, пока горячо», пытаясь хотя бы кулуарно доказать собственную безальтернативность.

Не стоит, впрочем, заикливаться на списке тех, кто хочет. Лучше подумать о тех, кто может.

У оппозиции сегодня есть возможность – ради общей победы, но не каждого – выиграть выборы мэра. Для этого нужен человек с безупречной репутацией и имиджем настоящего борца с режимом. Поддержка мистера N со стороны «Батькивщины», «Свободы», и «УДАРа» такого кандидата принесет общий результат и даст новый временной промежуток для старта-2015.

По нашей информации, такой вариант с лидерами оппозиции обсуждался. И аргументы в той или иной степени были услышаны и Александром Турчиновым, и Арсением Яценюком, и

Олегом Тягнибоком, и Виталием Кличко. Но аргументы были нивелированы презентованными перспективами Петра Порошенко.

Прецедент Порошенко

О желании Петра Алексеевича стать мэром Киева (может, уместнее все же говорить о попытке?) говорят давно. Сам Порошенко в комментарии «Главкому» заявил: «Я не буду это комментировать. Выборы еще даже не назначены». Но отсутствие публичного старта не помешало Петру Алексеевичу развернуть штаб, функционирующий в ежедневном режиме. Как не помешало провести ряд консультаций с людьми по обе стороны политических баррикад. Некоторым визави Петром Алексеевичем были обещаны столь лакомые аргументы, что дело приняло очень серьезный оборот.

Итак, Петр Порошенко – наиболее вероятный кандидат в мэры. В силу специфики столицы и фактора Ахметова наш герой вряд ли станет выдвиженцем правящей партии. Но, учитывая ряд причин, речь о которых пойдет ниже, Петр Алексеевич не может быть и кандидатом от оппозиции. Наиболее приемлемым является самовыдвижение, поддержанное общественными организациями и их лидерами.

Наши источники утверждают, что кампания будет построена на имидже «третьей силы», хозяйственника, self made парня, построившего фабрики, телеканалы и способного построить страну. Но это вовсе не означает, что Петр Алексеевич будет избегать политических тем. Напротив, перед глазами перманентно страдающих на амнезию избирателей может предстать не экс-министр правительства Николая Азарова, а очень даже проевропейский оппозиционер, позволяющий себе многое, включая шмаркание в нагрудный шефа по Кабмину. Нельзя только допускать критики лично Президента. Потому что таких шуток Виктор Федорович не прощает. Доказано Юлией Тимошенко.

Устраивает ли регионалов Порошенко? Скорее да, чем нет. Он вполне договороспособный, а, учитывая наличие не только счетов в оффшорах, но и производственных мощностей внутри страны, диалог с Петром Алексеевичем всегда можно начать с позиции следователя. Порошенко не радикален, что очень актуально, если режим сменится. При этом легко предположить, что Петр Порошенко ищет площадку мэра для другого старта – президентского. Но является ли это проблемой сегодня для власти? Скорее нет, чем да. Пока – если выборы 2015 будут всенародными – нет лучшей стратегии, чем «кандидатов много, и разных». Как выдвинуть единого, если все хороши? Потому власть наоборот заинтересована в стимуляции выдвижения кандидатов от оппозиции. Тогда легче вывести во второй тур нужного.

Какие риски от выдвижения Порошенко у оппозиции?

Первый и главный – невозможность открытой поддержки. В биографии Петра Алексеевича новейшего периода немало темных пятен – от работы в «антинародном» правительстве до выборов в одном из мажоритарных округов Винницкой области, где победу одержал его ставленник Александр Домбровский. Не далее, как 1 ноября минувшего года партия «Батькивщина» официально попросила Петра Алексеевича прекратить фальсификации результатов волеизъявления. А для некоторых сегодняшних нардепов указанные особы и сегодня нерукоподаваемые. Напрашивается вывод: Порошенко – не настоящий оппозиционер, а скорее функционер, выживающий при любой власти. И поддержки его оппозиция официально, возникнет неизбежный и очень актуальный для общества вопрос: а настоящая ли оппозиция?

В то же время оппозиция может поддержать Петра Порошенко иначе. Скажем, выставить сразу троих кандидатов от каждой из оппозиционных сил. Дабы те погибли в неравной борьбе друг с другом (список кандидатур читай выше). Безусловно, оппозиция при этом понесет имиджевые потери, ведь формально выигрывает не ее выдвиженец. Но вопрос нивелирования этих потерь виртуально технологический, а возможная благодарность Петра Алексеевича очень даже материальна.

Но как бы ни был точен расчет, нельзя забывать и о маленькой детали – настроении избирателей. И в какую бы красочную обертку не был запакован образ Петра Алексеевича, народ не обязательно этот рошенчик купит.

Да, киевляне врят ли готовы к революциям, но «Потрібні зміни!» - все еще актуальный слоган. Готов ли Порошенко реализовывать подобные запросы? Либо предпочтет осторожничать, выбрав роль хозяйственника? На кого будет опираться в Киевсовете, если большинства без участия регионалов и «самовыдвиженцев» не получится? Станет ли публично разделять требования оппозиции, например, о свободе для Тимошенко?

Ввяжись Порошенко в мэрскую кампанию, учитывая сложившуюся ситуацию, он имеет неплохие шансы выиграть пост. Но не вступит в войну, возможно, главную в его жизни.

<http://glavcom.ua/articles/9713.html>

Вадим Колесніченко: «Ю.Тимошенко потрібно щоб досудове провадження не закінчилося»

Українські Національні Новини

Нардеп від Партії регіонів Вадим Колесніченко вважає, що Юлія Тимошенко не братиме участь у відеоконференціях і особисто до суду не приїде. Він впевнений, все, що говорить засуджена экс-прем'єр - це політичні виверти.

"Те, що вона вчора попросила суддю перенести справу, щоб підготуватися - це політичний виверт. Вона і далі буде говорити, що їй потрібно підготуватися. Давати показання вона відмовиться, тому що у неї знову знайдеться купа хвороб. І найголовніше, її не можна ж буде доставити, вона почне кричати, що її б'ють. А так виходить, що начебто погодилася, а ніби і не погодилася", - пояснив політик.

В.Колесніченко вважає, що Ю.Тимошенко буде ухилитися від досудового слідства, так само, як і від суду по ЄЕСУ.

"Справа в тому, що їй журналісти в даному випадку не потрібні, їй категорично протипоказано приймати участь у судовому провадженні. Полеміку, яку вона розводить, зв'язанна виключно з тим, щоб не потрапити в зал судового засідання. Щоб не було розпочато судове слухання. Тому що, якщо б у неї були аргументи щодо захисту, вона б до суду сама пішла. Тому й відеоконференція, і доставка на ношах їй не потрібні. Їй потрібно, щоб досудове провадження по справі не закінчилося", - сказав він.

Нардеп припускає, що судова влада грається з Ю. Тимошенко в піддавки, щоб публічно продемонструвати витончення, на які йде экс-прем'єр щоб уникнути судового провадження.

"А судова влада з нею зараз грає в кішки-мишки, в піддавки. За законом, її вже давно можна було доставити в суд і провести допит або відеоконференцію. Це дозволяє закон і це, до речі, роблять у всьому світі. Але для того, щоб не залишити жодного шансу опозиціонерам і захисту говорити про порушення прав Тимошенко, дають можливість публічного слухання. Про все повідомляється, розповідається, що вона вже десять разів, двадцять разів, сорок разів відмовилася давати свідчення, щоб люди усвідомили, що це все гра, що це все абсурд", - зазначив В. Колесніченко.

Політик розповів, що Європа також вже сумнівається в невинності Ю.Тимошенко.

"У Європейському суді (Європейський суд з прав людини), коли розглядали питання, там же сказали, що розуміють - Тимошенко застосовує неадекватні способи захисту. Вони були не юридичними, а політичними. Сьогодні вже навіть Європі зрозуміло, що вона неплатник податків. А для європейського політика це не просто табу, це чорна мітка на все життя. А тим більше, причетність до замовного вбивства - це повна політична смерть", - підкреслив нардеп.

Державна пенітенціарна служба України повідомила, що вчора засудженій у Ю.Тимошенко було вручено запрошення на участь у судовому засіданні з використанням відеоконференцзв'язку (приміщення апеляційного суду м.Києва - приміщення ЦКЛ "Укрзалізниця"). "Засуджена ознайомилася зі змістом запрошення та зазначила, що не буде брати участь у судовому засіданні, посилаючись на те, що вона начебто не встигає до нього підготуватися.

Крім того, засуджена Ю.Тимошенко у своїй заяві вказала, що вимагає від суду перенести проведення слідчої дії (допит свідка за її участі) на два-три тижні", - йдеться у повідомленні прес-служби відомства.

ДПтС окремо поінформувало, що дані про особу свідка, допит якого запланований сьогодні у суді на 14.00 годину, вказані у повідомленні суду.

Нагадаємо, вчора слідчий суддя Печерського райсуду Києва Оксана Царевич перенесла проведення слідчих дій у режимі відеоконференції у справі розслідування вбивства депутата Євгена Щербаня на прохання экс-прем'єра Юлії Тимошенко на 7 лютого 14.00. За словами слідчого судді, до суду надійшло прохання Юлії Тимошенко про перенесення засідання суду, у якому сьогодні мали допитати свідка (однак кого саме не повідомлялось). Юлія Тимошенко мотивувала прохання тим, що вона пізно була ознайомена з рішенням провести відеоконференцію з нею.

Нагадаємо, Печерський районний суд Києва 11 жовтня 2011 засудив Тимошенко до 7 років позбавлення волі за перевищення повноважень під час підписання газових контрактів з Росією в 2009-му році.

З 9 травня 2012 року вона лікує грижу хребта у ЦКЛ "Укрзалізниці". Лікують Тимошенко спеціалісти німецької клініки "Шаріте", які приїжджають до неї по черзі.

8 січня 2013 року Тимошенко заявила, що розпочинає акцію громадянської непокори.

Вона відмовилася повертатися у свою палату в лікарні, вимагаючи прибрати цілодобове відеоспостереження, цілодобовий конвой в палаті і чоловіків-вартових.

16 січня депутатки Олександри Кужель, Людмили Денісової та Тетяни Слюз отримали дозвіл на короткострокову зустріч з Юлією Тимошенко, яка мала завершитися о 19.30 годині, але вони залишилися в лікарні, оголосивши про приєднання до акції громадської непокори Ю.Тимошенко. Нардепи проігнорували прохання головного лікаря ЦКЛ №5 М. Афанасьєва дати спокій важкохворим пацієнтам.

17 січня, лікарі Центральної клінічної лікарні "Укрзалізниці" у Харкові, де проходить курс реабілітації засуджена экс-прем'єр України Юлія Тимошенко, провели мовчазну акцію протесту.

Генеральний прокурор Віктор Пшонка на брифінгу 18 січня заявив, що колишній Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко може отримати довічне ув'язнення, якщо буде доведено, що вона замовила убивство народного депутата Євгена Щербаня.

Нагадаємо, член виконкому Ліберальної партії, депутат Верховної Ради Євген Щербань був розстріляний 3 листопада 1996 року в аеропорту Донецька після прибуття з Москви. Злочинці зникли з місця події на автомобілі. Щербань, його дружина і механік померли в результаті отриманих поранень. Бортінженер літака помер у лікарні від вогнепального поранення в шию. Правоохоронні органи виключили політичну версію вбивства і як основну розробляли кримінальну.

У квітні 2003 року Апеляційний суд Луганської області засудив до довічного ув'язнення вбивць Щербаня. Зокрема, Вадим Болотських був засуджений до довічного ув'язнення з конфіскацією майна за вбивство Щербаня. Підсудні входили в злочинне угруповання, що діяло на території Донецької та Луганської областей. Керівник угруповання Євгеній Кушнір помер у Донецькому слідчому ізоляторі.

У квітні син Щербаня, депутат Донецької облради Руслан Щербань заявив, що передав Генпрокуратурі документи про можливу причетність экс-прем'єрів Тимошенко і Лазаренка до вбивства його батька.

Як повідомлялось, вчора мало відбутись проведення слідчих дій у режимі відеоконференції у справі розслідування вбивства депутата Євгена Щербаня.

Нагадаємо, Печерський районний суд Києва 11 жовтня 2011 засудив Тимошенко до 7 років позбавлення волі за перевищення повноважень під час підписання газових контрактів з Росією в 2009-му році.

Екс-прем'єр відбуває покарання в Качанівській виправній колонії в Харкові з кінця грудня 2011 року. 9 травня була вона переведена у лікарню для проходження курсу лікування.

9 лютого спливає рівно дев'ять місяців з того часу, як екс-прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко перебуває на реабілітації. Лікарі запевняють, що прогресу у лікуванні немає.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1184655-v-kolesnichenko-yu-timoshenko-potribno-schob-dosudove-provadzhennya-ne-zakinchilosya>

Справи партії Тимошенко. Хто копає під "Батьківщину"

Українська правда

Українська влада продовжує чавити опозицію. Разом зі "справою Євгена Щербаня" проти самої Юлії Тимошенко, розвивається кампанія й проти найближчого оточення екс-прем'єра. Її емісар на Заході Григорій Немиря тепер ходить на допити з приводу джерел фінансування партії "Батьківщина".

Проблеми для нього допомогла створити людина, яка близька до групи колишнього соратника самої Тимошенко Андрія Портнова та є адвокатом колишніх партнерів Павла Лазаренка.

Але ці приватні проблеми Немирі розкривають інші, куди більш загальні і суттєвіші моменти. Насправді, в Україні застосовується фантастично непрозорий механізм фінансування абсолютно всіх політичних партій. Ні Партія регіонів, ні "Батьківщина" не є виключеннями з цього правила. Тому використання "офшорних" або "кешевих" схем теперішніми опозиціонерами цілком могло мати місце.

Однак не менш важливим є питання, яким чином були здобуті дані, що стали підставою для розслідування Генпрокуратури. Скоріш за все, ці дані були здобуті незаконним шляхом та "відмиті" за допомогою юридичної казуїстики. Зараз такий шлях використали проти опозиції. Однак це більш ніж небезпечний прецедент.

Наприкінці минулого року українська влада розпочала нову атаку на опозицію. Мішенню стало найближче оточення Юлії Тимошенко.

Першими "під роздачу" потрапили головний лобіст "Батьківщини" та самої Тимошенко на Заході, нардеп Григорій Немиря та дочка екс-прем'єра Євгенія Тимошенко, яка має доступ до головної ув'язненої країни у якості захисника.

Інформаційна кампанія почалася з появи в інтернеті сайтів nemurialeaks та zhuzhaleaks. На останньому сайті була викладена особиста переписка Євгенії Тимошенко, яку дістали зі зламаной пошти дочки екс-прем'єра. Втім, особливого розголосу цей брудний прийом не мав, не зважаючи на всі старання лояльних до влади ЗМІ.

А от з "немиряліксом" все складніше. На цьому сайті були оприлюднені документи, які нібито свідчать про те, що колишній віце-прем'єр та нинішній заступник керівника "Батьківщини" протягом багатьох років оплачував з рахунків офшорних фірм послуги британської PR-компанії Ridge Consulting. Ця компанія працювала в інтересах БЮТ під час виборів у 2007-2010 роках. Принаймні, так стверджували невідомі автори "зливу".

Підтвердити або спростувати автентичність опублікованих інвойсів і загалом причетність Немирі до офшорних компаній досить важко. Але у нетрях Генеральної прокуратури народилося кримінальне провадження щодо незаконного фінансування діяльності "Батьківщини" з-за кордону.

Неважко здогадатися, що основним натхненником слідства є перший заступник генпрокурора Ренат Кузьмін, який веде справи проти опозиціонерів. Саме від нього офіційно пролунала інформація про причетність Немирі до цієї історії.

"Рахунки, які були виставлені піар-компанією БЮТу, були проплачені не БЮТом, а офшорними компаніями. Якщо ця інформація підтвердиться, то значить, ця політична сила фінансується з порушенням українських законів", - розповідав Кузьмін.

"Українська правда" звернулася з запитом до Генпрокуратури з проханням повідомити подробиці розслідування.

На Різницькій підтвердили, що Генпрокуратурою "проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні стосовно легалізації (відмивання) майна, здобутого злочинним шляхом, фіктивного підприємництва та вчинення інших кримінальних правопорушень".

Лист ГПУ

"У ході досудового розслідування отримані дані про те, що упродовж 2007-2010 років на колишнього віце-прем'єр-міністра України Немирю іноземною PR-компанією виставлялися рахунки за проведення різноманітних PR-акцій в інтересах політичної партії "ВО "Батьківщина". Однак ці рахунки оплачені не особисто Немирею, а компаніями, зареєстрованими в офшорних зонах", - йдеться у відповіді ГПУ.

За даним фактом було зареєстровано кримінальне провадження за частиною 3 статті 159-1 Кримінального кодексу. Ця норма визначає відповідальність за порушення порядку фінансування виборчої кампанії кандидата або політичної партії. Санкція статті передбачає від 5 до 10 років ув'язнення. Щоправда, підозрюваних слідчі ще не визначили.

"Українська правда" вирішила більш детально розібратися у історії з "немирялікс" та "жужалікс", і з'ясувати, хто може стояти за скандалом, який вже перетворився у цілком реальне слідство.

Дніпропетровський слід

Історію з фінансуванням партії "Батьківщина" у правову площину вивели ще у листопаді 2012 року.

Тоді нікому невідома асоціація "Український правозахисний альянс", у якої навіть немає власного сайту, подала на Немирю позов до Подільського райсуду Києва. Цей документ був підписаний загадковим юристом Сергієм Демченком, який очолює "УПА".

Як розповідав сам юрист, приводом для подачі позову стало нібито невиконання Немирею закону про доступ до публічної інформації. Демченко стверджував, що депутат не відповідав на інформаційні запити асоціації щодо фінансування "Батьківщини".

Демченко заявив, що ці запити базувалися, передусім, на інформації сайту "немирялікс". Юрист просив суд визнати незаконною бездіяльність Немирі щодо розгляду інформаційних запитів та зобов'язати депутата повідомити дані, зокрема, про оплату послуг Ridge Consulting.

5 грудня минулого року Подільський райсуд Києва своєю ухвалою частково задовольнив позов Демченка. Суддя Світлана Захарчук визнала бездіяльність Немирі протиправною.

Вона зобов'язала Немирю розглянути поставлені питання в порядку, визначеному законом. Але суддя відмовилася зобов'язувати його на них відповідати. Зараз сторона Немирі подала апеляцію на це рішення.

Також у прес-службі депутата повідомили, що саме Демченко є автором заяви, завдяки якій Генпрокуратура розпочала розслідування фінансування партії Тимошенко.

Але що ж це за асоціація, яку так зацікавили гроші "Батьківщини"? Згідно з даними реєстру юросіб, вона зареєстрована у Дніпропетровську на вулиці Комсомольській, 40Б. В інтернеті "Український правозахисний альянс" згадується вперше і лише у зв'язку зі скандалом навколо Немирі.

Втім, керівник цієї структури Демченко має цікаві зв'язки. Зокрема, він є директором "Юридичної компанії "Позитив", яка зареєстрована за тією ж адресою, що й "УПА". Як свідчить офіційний витяг з держреєстру, засновниками "ЮК "Позитив" у рівних долях є сам Демченко та інший мешканець Дніпропетровська Сергій Бабій.

"ЮК "Позитив"

Якщо звернутися до даних іншого відкритого джерела – реєстру судових рішень, можна знайти інформацію про участь панів Демченка та Бабія у юридичних розборках навколо дніпропетровської нерухомості.

Мова йде про місцевий ЦУМ та готель "Україна". Найцікавіше те, що ці об'єкти ще у середині 2000-х років відносили до сфери впливу легендарного экс-прем'єра Павла Лазаренка.

Зокрема, за них йшла війна між родиною Лазаренка, яка намагалася зберегти залишки власності колишнього всесильного чиновника, та групою "Приват". Постріли тієї війни у Дніпропетровську лунають й донині.

За інформацією ЗМІ, до цієї нерухомості мали відношення маловідомі бізнесмени Анатолій Брановський та Майкл Шахар. Останнього називали фінансовим радником Лазаренка у часи його прем'єрства.

Примітним також є той факт, що партнер Демченка по "ЮК "Позитив" Сергій Бабій має спільну компанію ТОВ "РТД" з людиною на ім'я Олександр Вікторович Мазуренко. Таке саме ім'я має экс-депутат Дніпропетровської міськради від партії "Громада" та экс-охоронець самого Лазаренка.

ТОВ "РТД"

Втім, надання юридичних послуг ще не доводить пов'язаність Сергія Демченка з колишнім прем'єром. Але юрист, який ополчився на Немирю, має й більш актуальні зв'язки.

Наприклад, на останніх парламентських виборах Демченко балотувався до Верховної Ради. Він був шостим номером у списку партії "Україна майбутнього", лідером якої є колишній БЮТівець Святослав Олійник.

З 1998 до 2005 Олійник працював в органах прокуратури Дніпропетровська. Він навіть був виконуючим обов'язки прокурора міста. А у парламенті Олійник входив до так званої "групи молодих юристів", духовним лідером якої був нинішній радник президента Віктора Януковича, "володар судів" Андрій Портнов.

Але сам Демченко стверджує, що діє лише в інтересах громадськості. "Ми представляємо інтереси громадськості як неурядова організація і займаємося правозахисною діяльністю", - сказав він у коментарі УП.

"Одним з видів діяльності нашої асоціації є робота з нашими корупціонерами. Якщо ми бачимо ознаки корупційний діянь, намагаємося вияснити цю ситуацію і робити так, щоб ці ситуації були відомі громадськості", - додав Демченко. На питання, звідки "Український правозахисний альянс" бере гроші на свою діяльність, юрист відповів, що асоціація існує за рахунок членських внесків.

Коментуючи свої зв'язки з названими вище персонами, Демченко підтвердив, що є членом партії "Україна майбутнього". "Я знайомий зі Святославом Олійником, але це (справа "Батьківщини") не політичний напрям, це не стосується партії "Україна майбутнього". Це діяльність виключно правозахисного альянсу", - каже він.

Водночас Демченко підтвердив, що він є адвокатом Анатолія Брановського та Майкла Шахара, які згадувалися вище. "Я працював з відомим процесом проти Ігоря Коломойського щодо дніпропетровського ЦУМу у Високому суді Лондона. Я брав участь у цьому процесі", - зазначив юрист. Водночас Демченко наголосив, що не є бізнес-партнером ні своїх довірителів, ні родини Павла Лазаренка. Також ми поспілкувалися з экс-депутатом Олійником. Колишній БЮТівець стверджує, що не має жодного відношення ні до сайту "немирялікс", ні до кримінального процесу. "До сайтів я відношення не маю, але читав їх і думаю, що ця інформація заслуговує великої уваги і судових та правоохоронних органів...Я в судові і правоохоронні органи з цього питання не звертався і звертатися не збираюсь. Мені це не цікаво", - сказав Олійник. Характеризуючи Демченка, экс-депутат розповів, що ця людина займається адвокатською діяльністю багато років. "Я вважаю, що це один з найбільших українських юристів з великим досвідом ведення процесів і в юрисдикції Великобританії і в інших країнах Європи. Якщо він вважає за потрібне вести такі процеси, то це його право. Процеси з його участю завжди представляють професійний інтерес", - зазначив Олійник.

Водночас экс-БЮТівцю не відомо, щоб Демченко коли-небудь вів справи Лазаренка. "Але в Дніпропетровську, за часів прем'єрства Лазаренка, весь великий бізнес так чи інакше мав

до нього відношення, тому завжди можна знайти серед клієнтів когось, хто був пов'язаний. В першу чергу, сама Тимошенко", - каже Олійник.

"Офшорки"

Не менш важливим є питання, чи дійсно Генпрокуратура не має підстав звинувачувати "Батьківщину" в незаконному фінансуванні. Тим паче, знаючи пристрасність українських чиновників і бізнесменів з усіх політичних таборів до сумнівної "податкової оптимізації" через офшори.

"Українська правда" спробувала розібратися, що за "офшорки" фігурують у справі Немирі. Адже оплата послуг піарників з офшорних рахунків, де українські можновладці звикли ховати свої статки від українського бюджету, цілком могла мати місце. В фінансових питаннях українські опозиціонери мало чим відрізняються від чинної влади.

У позовній заяві юриста Демченка проти Немирі називалися фірми Helix Assets Limited і Foxdale Business Group Limited з Британських Віргінських островів, Bestmax Limited з Нової Зеландії та San Max Enterprises і Fidfun Consulting Limited з Кіпру, які нібито оплатили рахунки британських піарників.

Сліди названих кіпрських "офшорок", на жаль, знайти не вдалося.

Новозеландська Bestmax Limited "засвітилася" з неочікуваного боку. Ця фірма фігурувала у навколофутбольних скандалах у Росії. Газета "Комерсант" писала, що ця компанія судилася з російськими футбольними клубами "Ростов" та "Шинник" з приводу несплати агентських послуг при трансферах гравців.

Щоправда, ця фірма може бути класичним прикладом "поштової скриньки", яка обслуговує десятки бізнесменів. Щось на зразок панамських компаній ризького бомжа.

А от з компаніями Helix Assets Limited і Foxdale Business Group Limited все не так просто.

За даними системи розкриття інформації на фондовому ринку SMIDA, ці фірми є мажоритарними акціонерами сумського ПАТ "Центроліт", яке спеціалізується на виробництві відливок з чавуну та сталі.

Акціонери "Центроліту"

Разом з цими острівними компаніями, акціонерами "Центроліту" є кіпрська Glomeron Trading Limited, вітчизняне ПрАТ "Інтер-Контакт" та Олексій Гончаров. Останній одночасно є президентом "Інтер-Контакту".

Але найцікавіше, що до 1998 року президентом "Інтер-Контакту" був нардеп Олександр Єдін. Того року він вперше обрався до Верховної Ради, і не полишає парламент донині. Але компанію "Інтер-Контакт" і досі пов'язують з його ім'ям.

Зараз Єдін є членом Партії регіонів і партнером сірого кардинала влади Андрія Ключова. Але 2006 року ця людина обиралася до Верховної Ради від Блоку Юлії Тимошенко.

Цей зв'язок наштовхує на низку роздумів. Чи не могло так статися, що послуги британських піарників попросили сплатити по старій дружбі з офшорок колишнього соратника, а гроші потім повернули в якійсь іншій формі?

Втім основний фігурант справи Григорій Немиря у коментарі "Українській правді" категорично заперечив свою причетність до названих офшорних компаній і британських піарників.

"Інформація, оприлюднена сайтом "немирялікс" не відповідає дійсності... Григорій Немиря, як віце-прем'єр і як заступник голови партії "Батьківщина" ніколи не мав жодних контрактних відносин з компанією Ridge Consulting та не здійснював жодних платежів цій компанії", - зазначили у його прес-службі.

У Немирі надали копію листа Ridge Consulting, у якому керуючий директор Ніл Патті стверджує, що його компанія не мала жодних відносин з депутатом.

Лист PR-компанії

"Сайти "немирялікс" і "жужалікс" є пов'язаними проектами режиму Януковича, спрямованими на дискредитацію опозиції, Григорія Немирі та доньки Юлії Тимошенко Євгенії. Зараз у Великій Британії триває розслідування стосовно того, хто стоїть за організацією та фінансуванням цих сайтів. В результаті цього розслідування було заблоковано доступ до цих сайтів", - розповіли у Немирі.

Також в офісі депутата повідомили, що у розслідуванні Генпрокуратури він фігурує тільки у якості свідка.

Висновки

Очевидним є те, що перед Генпрокуратурою поставлено завдання остаточно деморалізувати опозицію. Вал кримінальних розслідувань, які народжуються під чуйним керівництвом Рената Кузьміна, вражає. Здається, самі слідчі вже не можуть порахувати, скільки заведено справ стосовно Тимошенко та її оточення.

Сайт "жужалікс" з особистою перепискою Євгенії Тимошенко є банальним розвішуванням брудної білизни, і перетворити його у реальну проблему було неможливо від початку.

А от "немирялікс" таки став для лобіста опозиції проблемою. Тепер він має ходити до Генпрокуратури як на роботу, і мало хто здивується, якщо у правоохоронців з'явиться бажання позбавити Немирю недоторканості.

Однак видається, що реальних перспектив це розслідування немає. Переконливо довести відносини з британськими піарниками та "прив'язати" офшорні компанії дуже складно.

Одне можна стверджувати точно. Вітчизняні послідовники Джуліана Ассанжа і Генпрокуратура створюють небезпечний прецедент. Адже будь-хто може відкрити "помийний" сайт в інтернеті, закинути на нього яку завгодно інформацію і на цій "грунтовній" підставі відкрити кримінальне провадження. Для декого зараз це дуже зручний шлях. Але чи не занепасть цей винахід свого ж винахідника?

А сама "Батьківщина" стала жертвою непрозорого механізму, яким в Україні користуються всі політичні сили. Просто цього разу цей механізм використали проти неї.

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/02/6/6983003/>

Блоги

Леся Оробець: «Запасайтесь таблетками, співвітчизники»

pravda.com.ua

Неповний місяць залишився до катастрофи в сфері доступу українців до якісних медичних препаратів. Із 1 березня набуває чинності ліцензування імпорту лікарських засобів, ухвалене свого часу більшістю Ради.

При цьому досі не затверджені ні уповноважений орган, відповідальний за ліцензування імпорту, ні відповідні ліцензійні умови, ні решта правил, за якими блокуватимуть ввезення ліків іноземного виробництва на територію України.

Кому вигідно?

Насправді, жоден нормативний акт не виникає з безвісти. Його можуть лобіювати громадські структури, занепокоєні загрозами, що містяться в чинному законодавстві. Його можуть пропонувати експерти – до прикладу, в ім'я адаптації наших законів до міжнародних договорів, ратифікованих Україною.

Але найчастіше – в умовах нашої держави – законопроект є нахабним і тупим продуктом інтересів бізнес-оточення цілком конкретних чиновників або нардепів.

Від самого початку прийняття Закону України №5038-VI "Про внесення змін до деяких законів України щодо ліцензування імпорту лікарських засобів та визначення терміна "активний фармацевтичний інгредієнт" лобіювало відомство Раїси Богатирьової.

Продавлюванню цих змін у підсумку не завадили ні заперечення експертів, ні попередження опозиції, ні резонанс у медіа – хоча впровадження процедури ліцензування господарської діяльності з імпорту лікарських засобів як мінімум суперечило політиці максимальної дерегуляції та спрощення здійснення господарської діяльності, декларованій керівником української держави і передбаченій, зокрема, в пунктом 76-м його указу "Про Національний план дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 - 2014 роки".

Схоже, декларація "на люди" і слідування президента власним указам – не одне й те саме. Принаймні, якби в Януковича виникли заперечення – під законом не було б його підпису.

Ціна питання – виживання громадян...

Набуття законом чинності становить суттєву загрозу для українців, життя і здоров'я яких залежать від вживання медичних препаратів іноземного виробництва.

З одного боку, ліцензування імпорту медичних препаратів призведе до масового зникнення з аптек і лікарень ліків іноземного виробництва. На думку експертів АТП, така ситуація може тривати не менше 12 місяців.

У кращому випадку імпорتنі ліки замінять аналоги вітчизняного виробництва і не завжди кращої якості – якщо їх в Україні взагалі виробляють.

Дефіцит якісних ліків суттєво ускладнить одужання і навіть виживання українців, які страждають на кардіологічні захворювання, онкологію, гемофілію, туберкульоз, гепатити, СНІД, тобто практично каратиме на смерть тих, чиє життя безпосередньо залежить від доступу до імпортованих ліків – у тому числі, й тих, що закуповуються за кошти Державного бюджету України.

Щонайменше 97% потреб хірургічної анестезії забезпечується імпортованими препаратами. Від них же залежить і 100% хворих на гепатит і туберкульоз.

З іншого боку, ліки миттєво подорожчають – і не лише імпорتنі.

Ціни зростають стрімко й очікувано – в умовах незадоволеного попиту, дефіциту і звуження асортименту. І не без допомоги імпортера – йому ж треба якось компенсувати видатки на "перемовини" з чиновником, відповідальним за ліцензування.

Покажем є те, що ні уповноваженого органу, відповідального за ліцензування імпорту, ні ліцензійних умов досі не затверджено.

Адже у визначенні чітких і прозорих правил гри не зацікавлений жоден чиновник-корупціонер. У каламутній воді йому легше торгувати власними монопольними регулятивними правами – із ним обов'язково прийдуть домовлятися ті, що наразі панікують.

Іншими словами, довгостроковій перспективі нововведення сприятиме монополізації ринку лікарських засобів, нівелюванню конкуренції, поширенню корупційних схем, скороченню бюджетних надходжень і дискредитації соціального статусу української держави, гарантованого Конституцією.

Європейському законодавству не відповідає

"Необхідність" упровадження нововведення пояснювали свого часу потребою виконання зобов'язань перед ЄС. Мовляв, це дозволить гармонізувати законодавство України відповідно до вимог Євросоюзу, а також забезпечити належну якість лікарських засобів, які імпортуються в Україну.

Однак, за оцінками експертів авторитетної ЄБА, механізм ліцензування імпорту лікарських засобів, передбачений Законом, не відповідає ні світовій торговій практиці, ні законодавству Європейського Союзу.

Зокрема, відповідно до Угоди про процедури ліцензування імпорту, яка є додатком до Угоди про заснування СОТ, ліцензування не має використовуватися для обмеження торгівлі. А частина перша ст. 40 Розділу IV "Виробництво та імпорту" Директиви Європейського Парламенту та Ради 2001/83/ЄС від 06.11.2001 р. "Про зведення законів Співтовариства щодо лікарських засобів для людини" вимагає від імпортерів лікарських засобів у державах-членах ЄС наявності ліцензії на маркетингову діяльність, яка є складовою ліцензії на виробництво,

отже, не потребує додаткових умов для його отримання й оформлення у вигляді окремого дозволу.

При цьому забезпечення належної якості імпортованих в Україну лікарських засобів наразі регулюються цілою низкою нормативних актів – Постановою КМУ від 14.09.2005 р. №902 "Про затвердження Порядку здійснення державного контролю якості лікарських засобів, що ввозяться в Україну" (з останніми змінами). Постановою КМУ від 26.05.2005 р. №376 "Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) лікарських засобів і розмірів збору за їх державну реєстрацію (перереєстрацію)", а також наказом МОЗ від 31.10.2011 р. №723 "Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами".

Чи є вихід?

Ліцензування імпорту ліків не лише суперечить міжнародним зобов'язанням України або деклараціям Януковича. Якби його біда тим і вичерпувалася – ніхто б і списи не ламав. Таким уже важко здивувати будь-кого – у тому числі, закордоном. Але ж нововведення критично звужує доступ українців до якісних медичних препаратів – у тому числі, й таких, яких в Україні не виробляють зовсім.

До прикладу, 100% дітей і вагітних жінок, хворих на діабет, наразі рятують імпортом інсуліном, а 95% онкохворих дітей – імпортними препаратами. Іншими словами, ціна питання – виживання найслабших... Єдиний вихід – скасувати нововведення, доки вони не набули чинності. Відповідний проект ми з колегами (Віктором Чумаком, Романом Іликом, Олегом Лукашуком і Олександром Кужель) щойно зареєстрували в Раді.

...

<http://life.pravda.com.ua/columns/2013/02/6/120472/>

Арсен Аваков: Смывает...

pravda.com.ua

В эти дни потеплело, и обратил внимание – увы и ах! – таки вместе со снегом с дорог медленно, но верно – сходит асфальт...

Наш новый еврофутбольный асфальт смывает талый снег! Нашу, понимаешь, гордость смывает.

И вот сейчас в новостях по ТВ услышал объяснение. Азаров разъяснил. Доходчиво, как всегда, нашел виноватых. И вы не поверите – это не "папередники" – это погода необычная виновата.

Во как! Действительно, обычно то в феврале у нас типа мандарины в цвете – а тут понимаешь катаклизм – в феврале снег падает, тает... Необычно. Катаклизм однако. Нужно наверно денег освоить...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/5112b2adb8efb/>

Телебачення і радіомовлення

Верховна Рада так і не змогла розпочати роботу

УТ-1, Підсумки дня

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Верховна Рада так і не змогла розпочати роботу. Облогу трибуни й президії вже другий день тримає опозиція, вимагаючи запровадити персональне голосування. "Ударівці" навіть провели ніч у сесійній залі. Зранку народні обранці пройшли письмову реєстрацію в кулуарах парламенту, втім засідання так і не відкрили. Кілька годин тривала зустріч лідерів фракцій у спікера Володимира Рибака. Проте знайти компроміс, як примусити парламентарів голосувати особисто, так і не вдалося.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова фракції Партії регіонів: "Мы предложили им меморандум, в котором написано три пункта, в этом меморандуме, которые характеризуют положение дел. И в конечном итоге предлагается Рыбаку: его непосредственным распоряжением создать соответствующую группу с участием, в том числе и народных депутатов, если они пожелают, которые бы в месячный период наработали, сейчас модно говорить, дорожную карту решения данного вопроса".

Сергій ПАШИНСЬКИЙ, голови фракції "Батьківщина": "Нам говорять давайте ще 30 днів почекаємо, давайте ще 50 днів почекаємо, підпишемо меморандум. Шановні друзі, якщо Партія регіонів ініціює якісь важливі законопроекти, ми готові не заважати. Є форма в регламенті прописана – голосування бюлетенями. У нас є лічильна комісія. Якщо треба голосувати – голосуйте. Персонально. Персонально можна голосувати сенсорною кнопкою, бюлетенем, підняттям руки".

Литва радить Україні визначитися зі своїм курсом

Любов ДОБРОВОЛЬСЬКА, ведуча: Європа чи Митний союз. Литва радить Україні визначитися зі своїм курсом. Віктор Янукович у Вільнюсі зустрівся з Далею Грібаускайте. І заявив: Київ ще кілька років тому чітко окреслив свій зовнішньополітичний курс - це Європа. Хоча і з Митним Союзом треба шукати шляхи співпраці. Адже саме його члени – найбільші імпортери українських товарів. З подробицями з Вільнюса - Юлія Галушка.

Юлія ГАЛУШКА, кореспондент: Вона зустрічає його на ганку президентського палацу. Віктор Янукович вітає Далю Грібаускайте букетом квітів. Активний політичний діалог між двома країнами триває вже 19 років – від часу першого візиту Президента України до Литовської республіки. Головна тема цієї зустрічі - відносини України з Євросоюзом. Офіційний Київ шукає підтримки у Вільнюса. Адже саме Литва у другому півріччі цього року головуватиме в ЄС і саме у Вільнюсі наприкінці листопада відбудеться саміт "Східного партнерства", під час якого Україна сподівається підписати Угоду про асоціацію та зону вільної торгівлі. Євроінтеграційні прагнення України Литва підтримує, - наголошує президент республіки. Утім, каже, питання вступу нині залежить лише від України.

Даля ГРІБАУСКАЙТЕ, Президент Литовської республіки: "Литва завжди підтримувала напрямом, взятий Україною на євроінтеграцію. Ми завжди намагалися поділитися своїм досвідом з цього питання. Ми цінуємо те, що вже зробила Україна: як вона реформує свою економіку, торгівельні відносини та енергетику. Робота ведеться, але вона недостатня".

Юлія ГАЛУШКА, кореспондент: Щоб збільшити шанси на асоціацію, президент Литви радить Україні виконати рекомендований Радою міністрів ЄС перелік вимог, зокрема не переглядати мита в межах СОТ. Український Президент заявив: він сподівається, що серйозні зрушення Україна зробить до осіннього саміту.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Ми добре розуміємо свої зобов'язання перед Європейським союзом. Ми цінуємо партнерське ставлення з боку тих країн, які підтримують. Ті країни, які не підтримують, ми з ними в діалозі. І, безумовно, ми будемо реагувати на ці зауваження, які є".

Юлія ГАЛУШКА, кореспондент: Говорили два президенти і про газ. Литва почала судову боротьбу в Стокгольмському арбітражі з російським монополістом через завищену ціну. Віктор Янукович дорікнув Європі невтручанням у газовий конфлікт України з Росією. За його словами, "Газпром" виставив Києву несправедливі штрафні санкції за недобір газу. Чек у 7 мільярдів доларів він вважає спірним і таким, що не відповідає ринковим відносинам між країнами. Київ готовий до переговорів із "Газпромом".

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Третій рік поспіль ми платимо найвищу ціну в Європі. Ми вважаємо, що справедлива ціна на газ – це ціна спотового ринку мінус транспортування. Саме так ми ставимо питання. Ми не кажемо ні про які преференції".

Юлія ГАЛУШКА, кореспондент: Віктор Янукович зустрівся з головою сейму та прем'єр-міністром. Поглиблювати співпрацю в гуманітарній сфері запланували відзначенням двохсотліття від дня народження Тараса Шевченка. Розширення торговельно-економічної взаємодії обговорювали на зустрічі з представниками литовського бізнесу, що працюють в

Україні. Серйозність намірів затвердили підписанням низки двосторонніх документів, зокрема дорожньої карти розвитку стратегічного партнерства між Україною та Литовською республікою на два роки.

Опозиція продовжує блокувати роботу Верховної Ради

ICTV, Факти

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Опозиція продовжує блокувати роботу Верховної Ради, вимагаючи запровадити сенсорну кнопку і персональне голосування. Здаватися не збираються. Кажуть – або новації у системі голосування, або нові вибори. Адже за законом, якщо парламент не працюватиме впродовж 30 днів, Президент може розпустити депутатів. Партія регіонів запропонувала опозиції мирову. Але компромісу досягти все-одно не вдалося. Розповідає Володимир Горковенко.

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: У Раді і вдень і вночі. УДАРівці реанімували стару опозиційну традицію – ночувати в сесійній залі. Парламент блокували у три зміни. Говорили про політику і чекали на штурм.

Віталій ЧУГУННИКОВ, народний депутат України, фракція партії "УДАР": "Интернет был подключен, свет был выключен, туалеты работали. Мы провели спокойную ночь. Хотя в ожидании каких-то действий со стороны большинства".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: За ніч ударівці втратили хіба що плакат із написом "Рада гниє з Рибака". Його хтось, нібито, поцупив як сувенір. Але це не змінило ставлення опозиції до спікера. Вона збрала підписи за його відставку.

Віталій КЛИЧКО, лідер фракції партії "УДАР": "Він має відстоювати інтереси усіх фракцій, усіх депутатів, а не окремої партії".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Регіонали під час засідання фракцій дії опонентів емоційно засудили, але штурмувати соратників Кличка поки не наважуються.

Олександр ЄФРЕМОВ, лідер фракції Партії регіонів: "Я не думаю, что самый лучший метод – это устраивать бойню с участием чемпиона мира по боксу в сессионном зале. Мы конечно можем на это пойти, но это как крайний вариант".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Замість бійки, більшість пропонує мирову угоду. В ній ідеться про створення робочої групи, яка має переконати в необхідності запровадження нової системи для голосування. Її вже активно рекламує розробник чинної, застарілої системи.

Анатолій МОРОЗОВ, головний конструктор системи "Рада-3": "Нова система - це повна революція відносно "Ради-3". Це принципово нова система, яка повністю виключає бума жну технологію, яка дає депутату можливість працювати зовсім з іншими можливостями".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Опозиціонери підраховали, що нова система обійдеться у 14 мільйонів гривень. А персонально голосувати вони вимагають уже зараз. Зрештою, ця норма міститься у чинному Регламенті та Конституції. У відповідь регіонали нагадують – закон також забороняє блокувати трибуну і закликають бути ввічливими. Опозиціонери проти.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції ВО "Батьківщина": "Починаючи з харківських угод, коли вони тут мордобій влаштували Партія регіонів, а зараз сидять і нас повчають як треба культурно себе поводити у Верховній Раді України. Вони мені нагадують анекдот про Міністерство культури, знаєте? "Это Министерство культуры?" – "Нет. Это прачечная".

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Не буде сенсорної кнопки - будуть нові вибори. Якщо Рада не працюватиме впродовж 30-ти днів, то Президент може оголосити дочасні вибори.

Андрій МОХНИК, народний депутат України, фракція ВО "Свобода": "Ми будемо апелювати до суспільства, до громади, до вас, журналісти, щоби чинити тиск на Президента, щоби все своє право він реалізував, і відповідно до Конституції оголосив нові вибори".

Ярослав СУХИЙ, народний депутат України, фракція Партії регіонів: "Йти на перевибори? Вони розуміють, що це абсурд? Хто їм гроші дасть на ці забаганки?"

Володимир ГОРКОВЕНКО, кореспондент: Розпуск Ради - це право, а не обов'язок Президента. А трибуну опозиція блокує, бо до Києва їде єврокомісар Штефан Фюле, - впевнені регіонали. У Європі кнопкодавів дуже не люблять.

Українськими дорогами вже занепокоївся і Прем'єр-міністр Микола Азаров

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Українськими дорогами вже занепокоївся і Прем'єр-міністр Микола Азаров. Сьогодні на засіданні Кабміну він наказав терміново відремонтувати дорожнє покриття, і розкритикував керівників областей за нецільове використання грошей. Також глава уряду порахував, що на оновлення шляхів необхідно щонайменше 2 мільярди гривень. Області ж мають скласти списки найпроблемніших ділянок до 1 березня.

Водій: "Дорог практично немає. Тільки направлення та і все".

Водій: "Ну сами видите какие дороги. Болт попал какой-то. Вот торчит".

Андрій БОРОЗНІН, дорожній майстер: "Мы заделываем только глубокие, глубокие ямы. Асфальт хороший".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Від ямкового ремонту схоже у нас не відмовляться ніколи. Адже тут найважче порахувати скільки і яких матеріалів використано. І навіть на центральних столичних вулицях, не зважаючи на не зовсім сприятливу погоду, продовжують закидати ямки. Дорожники божаться: ями, відремонтовані у такий спосіб, не турбуватимуть водіїв кілька років.

Володимир ЛИСТОПАДСЬКИЙ, начальник шляхоремонтної дільниці КП ШЕУ Шевченківського району Києва: "Це спеціальна суміш для роботи у зимовий час. З нею можна працювати до мінус 10 градусів морозу. Вони будуть стояти 3–5 років, не менше".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Жахливі дороги обурили Прем'єра. Він вимагає негайно розпочати ремонти найнебезпечніших ділянок, а також підготувати план, які шляхи потрібно відремонтувати.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Нинішня зима остаточно "доконала" багато кілометрів шляхів і вулиць. І водії, і пішоходи обурені станом дорожнього покриття. Як кажуть, без сліз неможливо дивитися на автомобільну дорогу "Київ–Одеса".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Та що більше грошей на ремонт доріг виділяє держава – то глибшають і ряснішають ями. На Черкащині одну з компаній підозрюють у розкраданні понад 30 мільйонів гривень.

Іван ІВОНЕНКО, Шевченківський прокурор з нагляду за додержанням законів у транспортній сфері Черкаської області: "Встановлено, що службові особи вказаного товариства, виконуючи ремонтно-будівельні роботи за рахунок державних коштів, завищували вартість та обсяги проведених робіт шляхом проведення псевдооперацій. Загальна сума збитків становить 34 мільйони гривень".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Тож Черкащина сумний лідер за кількістю розкрадань на дорогах, за даними Генпрокуратури. На другому місці Дніпропетровщина понад 20 мільйонів. Третя Миколаївщина, там недорахувалися 17 мільйонів гривень. У столиці дорожники назловживали на понад 8,5 мільйонів. На Одещині на мільйон менше, не відстає і Житомирщина. У Київській області вже порушено 9 кримінальних справ, а сума збитків понад 6 мільйонів гривень. Приміром під час капітального ремонту дороги "Київ–Ковель–Ягодин" – автодорожники не доклали 6 міліметрів асфальту. Тепер дорога, яку готували під "Євро-2012" і пророкували 10-ліття без ремонту, у суцільних ямах і тріщинах.

Олег МАЗУР, прокурор відділу прокуратури Київської області: "Існує причинний зв'язок між тим, що був не доукладений цей прошарок асфальту в 0,6 сантиметрів, і наслідки, які ми зараз спостерігаємо у вигляді ямковості".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Та в Укравтодорі порушення знайдені прокурорами вважають необґрунтованими. Їх обіцяють оскаржувати у судах. І традиційно нарікають на хронічне недофінансування. Бо держава дає менше п'ятої частини від потреби.

Євген ПРУСЕНКО, радник голови Державної служби автомобільних доріг України: "Ми маємо на кілометр доріг у 20-25 разів менше ніж в Польщі, зрозуміло що при такому фінансуванні мережу доріг дуже важко буде зберегти. Ще рік-два, і ці руйнування будуть катастрофічними".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Загалом потрібно відремонтувати 150 тисяч доріг – це 450 мільярдів гривень. Але почати треба з найпростішого – не красти.

В Верховній Раді уже 7 законопроектів о персональному голосуванні депутатів ТРК "Україна", События

Евгений МИХИН, ведущий: В Верховной Раде уже 7 законопроектів о том, как заставить депутатов голосовать персонально. Но ни один так и не рассмотрели. Оппозиция вторые сутки держит в осаде трибуну и президиум. С десятком ударовцев и сегодня остается на ночлег в парламенте. Оппозиционеры продолжают требовать включение сенсорной кнопки и категорически против новой системы. Говорят, слишком дорого. Регионалы ультиматум коллег называют необоснованным. И утверждают, сенсорную кнопку в свое время устанавливали незаконно.

Арсеній ЯЦЕНЮК, глава фракції «Батьківщина»: «Рада-4 буде коштувати близько 15 мільйонів гривень. Ми нічого не вимагаємо у Партії регіонів, окрім одного, ходіть на роботу, голосуйте особисто і несіть персональну відповідальність».

Александр ЕФРЕМОВ, глава фракції Партии регионов в парламенте: «Мне совершенно не хочется узаконивать протизаконные действия Яценюка. Когда он в нарушении всех законов нашего государства принял соответствующее решение истратив государственные деньги, оборудовал систему, которая не пригодна для работы».

Пропажа у Верховній Раді *Интер, Подробности*

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Пропажа у Верховній Раді. Депутати опозиціонери поки несли нічну вахту у парламенті, проспали головний атрибут блокування – плакат у Президії. Ще вчора тут красувався банер «Рада гниє з Рибак», який викликав гнів керівництва Партії регіонів. Та на ранок він зник. Притому, що всі інші плакати були на своїх місцях. І хоч депутати від «Удару» не залишали сесійну залу ні на хвилину, куди щез банер – не змогли.

Віталій КЛИЧКО, голова фракції «Удар»: «Куди подівся плакат – давайте зробимо розслідування, і будемо. Якщо це питання вас цікавить, і ми будемо зараз займатися тим, що в'яснявати».

Віктор ПИНЗЕНИК, народний депутат, «Удар»: «Я чув, що хтось взяв його на сувенір».

Кореспондент: А хто? Може ваші?

Віктор ПИНЗЕНИК, народний депутат, «Удар»: «Не знаю. Можливо».

Другий день триває блокування опозиціонерами ВР *5 канал, Час новин*

Артем ОВДІЄНКО, ведучий: Другий день триває блокування опозиціонерами Верховної Ради. Повернувшись із зимових канікул, меншість зажадала негайного запровадження системи персонального голосування "Рада-3" із сенсорною кнопкою, аби унеможливити кнопкодавство. Переговори лідерів фракцій зі спікером завершилися нічим, їх продовжать вже завтра зранку. До тих пір опозиціонери по черзі чатуватимуть парламентську трибуну. Не виключають вони і силового розвитку подій із боку більшості, натомість самі біло-блакитні кажуть: розблокувати парламент силою - то вже крайній варіант. З узятій в облогу зали під куполом - Ольга Сніцарчук.

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Нічні чування ударників минули безтурботно.

Павло РЯБІКІН: "Ніхто не турбував. Дуже організовано".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Постраждав лише ось цей плакат. Куди щез - ударники не зізнаються. Кажуть: зайняті були.

Оксана ПРОДАН, народний депутат, "УДАР": "Ми трошки співали українських пісень, ми спілкувалися, обговорювали законопроекти".

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ, народний депутат, "Батьківщина": "Герої, герої - ця звияга їм зарахується, а ми в попередніх двох скликаннях. Думаємо, "УДАР" хотів відчутти, як це воно буває, що це не просто так, як вони казали, що то єрунда. Це зовсім не єрунда".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Заночували чергові від "УДАРу" у гордй самотності - опозиційні фракції до них не приєдналися.

Ігор МИРОШНИЧЕНКО, народний депутат, "Свобода": "Ночувати чи ні, ми визначаємося в стратегії своїй, маємо зберегти сили для того, щоб добитися результату".

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Ночувати треба вдома, коло жінки".

Ярослав СУХИЙ, народний депутат, Партія регіонів: "Я маю дурну привичку ночувати вдома, з дружиною своєю. А хто до них сюди мав прийти, що там з ними мали робити? Самі себе налякали, самі з собою ночували. На здоров'я".

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: Тому регіонали прийшли теж лише зранку і ненадовго. Опозиціонери твердять - ті їм запропонували мирову. Меморандумом хочуть об'єднати зусилля і неухильно виконувати Конституцію. І жодного слова про систему "Раду-3" із сенсорною кнопкою.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Британському парламенту, здається, вже 700 років. От я думаю, як вони 700 років, бідаки, живуть, не маючи ні системи "Рада", ні кнопок".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, Партія регіонів: "В нормі Конституції не прописано нічого про сенсорну кнопку".

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Їм все-таки треба вивезти одну кнопку – додому до Чечетова. Чого чоловік буде, розумієте, ходити, їздити туди-сюди. А так він вдома, вранці Віктор Федорович йому подзвонив, він кнопку натиснув – на табло 245 депутатів засвітилося".

Володимир ОЛІЙНИК, народний депутат, Партія регіонів: "Я вам скажу відверто, іти на їхні "хотелки" – не хочу. Чому ви блокуєте, коли в залі присутні депутати, які готові персонально голосувати, і кількості достатньо?"

Ольга СНИЦАРЧУК, кореспондент: У четвер - третя спроба зібратися і відкрити сесію.

Володимир МАКЕЄНКО, голова регламентного комітету ВР: "Дайте на 5 хвилин, відкрийте сесію на 5 хвилин просто. Хай зіграють гімн, станемо, зареєструємося – і підемо на комітети".

Павло РЯБІКІН, народний депутат, УДАР: "Ми так налаштовані, що... десь тиждень-два-три".

Бармени біля ВР підкидали склянки та віртуозно розливали коктейлі

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Бармени біля Верховної Ради підкидали склянки і віртуозно розливали коктейлі. У своє професійне свято вони хотіли пригостити народних обранців безалкогольним глінтвейном - аби подякувати таким чином їм за закон про заборону куріння в ресторанах і клубах. Але на пропозицію випити відгукнувся лише бютівець Андрій Шевченко. Йому бармени зізнались - насправді в нічних клубах продовжують курити, але роблять це таємно. Оскільки більшість парламентарів сьогодні на роботу не прийшли, видовищем від барменів насолоджувались правоохоронці. А сорок коктейлів розпили випадкові перехожі.

Віталій КЛАК, бармен: "Ми зібралися для того, щоб цей закон остався такий, який він є зараз, щоб люди не палили. Тому що у клубах і ресторанах дуже складно з витяжкою".

Андрій ШЕВЧЕНКО, народний депутат, "Батьківщина": "Треба думати про здоров'я офіціантів і барменів. Бачите, я спробував. Так що дуже, дуже добре".

Володимир Ар'єв: «Штефана Фюле намагаються знов обдурити»

Радіо Свобода

Зустрітися із Президентом, прем'єром, спікером парламенту, омбудсманом і виступити перед групою українських парламентаріїв. Такими є плани Європейського комісара з питань розширення і європейської політики сусідства Штефана Фюле під час його перебування у Києві. 7 лютого він прибуде з дводенним візитом в Україну. Одне з питань, яке він обіцяв порушити – «політично-вмотивоване правосуддя» в Україні. З цим Україні годі сподіватися на підписання угоди про асоціацію з ЄС. Проте провладні політики наголошують, що вибіркового правосуддя в Україні немає.

Як повідомляє Представництво ЄС в Україні, єврокомісар з питань розширення і європейської політики сусідства Штефан Фюле планує зустрітися з Віктором Януковичем, Миколою Азаровим, Володимиром Рибаким та омбудсменом Валерією Лутковською. А потім єврокомісар виступить у Верховній Раді, зустрівшись, зокрема, з лідерами опозиції.

Під час зустрічей порушать головні теми, які стосуються відносин ЄС та України, підготовки до саміту ЄС-Україна, що має відбутися 25 лютого в Брюсселі, а також перспектив укладення Угоди про Асоціацію.

«Питання про політично-вмотивоване правосуддя стоїть як топове у переговорах. Як уже ми говорили з представниками України, як я, так і Катрін Аштон торік, за нашою пропозицією, Угода про асоціацію між Україною та ЄС є важливим інструментом, щоб просунути політичну асоціацію та економічну інтеграцію України з ЄС. Підписати угоду на Вільнюському саміті можливо за виконання трьох умов. Одна з них стосується політично-вмотивованого правосуддя. Це також пояснює чому ми також підтримуємо місію Квасневського-Кокса. Вочевидь проблема політично-вмотивованого правосуддя порушуватиметься під час мого візиту в Україну», – сказав Штефан Фюле у Брюсселі напередодні свого візиту до Києва.

Правосуддя в Україні дійсно є – Єфремов

Натомість голова парламентської фракції Партії регіонів Олександр Єфремов каже, що правосуддя в Україні дійсно є, але воно не вибіркоче. «Казати про те, що в нас немає правосуддя – це абсолютно неправильно і це абсолютно помилковий посил. Ми не так давно ухвалили абсолютно унікальний документ, який ще в суспільстві не в повному об'ємі оцінили – це Кримінально-Процесуальний кодекс. Цей кодекс настільки ліберальний, настільки в бік неосудної людини і презумпція невинуватості стоїть на першому місці, що порівняно з тим документом, який був у нас раніше, то це великий-великий крок вперед. Я думаю, що в нас достатньо буде аргументів говорити з Фюле стосовно роботи в цьому напрямку – це перше, а друге – ми ж взагалі то не звітуємо перед ними. У нас є відповідний діалог і є багато запитань, які мене цікавлять – чому вони нам ставлять те завдання, яке самі в себе не виконують», – сказав депутат.

«Він більш, ніж потрібно, обережний щодо реакції на ситуацію в Україні» – Ар'єв

Натомість народний депутат від Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» Володимир Ар'єв наголошує на вибіркового правосудді в Україні і сподівається, що європейські політики дослухаються до української опозиції.

«Останні заяви Штефана Фюле показали, що він більш, ніж потрібно, обережний щодо реакції на ситуацію в Україні. Але він має переконатися в тому, що йому (Фюле – ред.) тут вішають локшину на вуха і намагаються знов обдурити, як за останні 2,5 роки. Принаймні я можу сказати, що 2 роки тому, коли ми з колегами їздили в Європу і переконували політиків, що буде ситуація така, як сьогодні – тоді нам не вірили. Зараз вони побачили, що ми були праві, – говорить Володимир Ар'єв. – І наше завдання постійно доводити лупати цю скалу – що

відбувається в країні і що вони мають справу не з політичними силами, а з бандитськими угрупованнями».

Крім ситуацію навколо справ Тимошенко і Луценка, Штефана Фюле і Євросоюз не менше цікавить виконання інших вимог ЄС, констатує політолог Володимир Фесенко.

«І тут я думаю, що неприємною новиною для Штефана Фюле буде той факт, що у нас не працює Верховна Рада. І якщо вона не буде працювати й далі, під великим питанням опиниться виконання значної частини інституційних вимог Європейського Союзу. Якщо вони не будуть виконані до травня або до початку червня, можна з дуже великою вірогідністю сказати – угода між Україною і Євросоюзом не буде підписана», – зазначив Володимир Фесенко.

А напередодні про недоліки у виборчому законодавстві, які варто усунути, говорив і радник Президента, керівник головного управління з питань міжнародних відносин Адміністрації Президента Андрій Гончарук.

«У Раді щонайменше ще два чи три є закони, які треба ухвалити», – сказав він. Водночас єврокомісар Фюле дав зрозуміти, що строки, протягом яких офіційний Київ має продемонструвати виконання умов, які дозволять підписати угоду про асоціацію, обмежені політичним календарем Брюсселя. Навесні Єврокомісія має передати документ країнам-членам і отримати мандат на його підписання.